No 2667 Zaterdag 13 April 1935 52ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elke Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.– bij vooruitbetaling.

Bureau van dit blad: Past. S. Mateo, Tel. 413
Administratie: St. Thomas-college Tel. 550.
DRUKKER. B. L. BOGAERS.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10.–
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f.0.50 voor elke regel meer 10 cts.

God en het lijden.

In de komende Goede Week mogen we wel eens voor het aanschijn van den lijdenden Godmens, een enkel ogenblik dit probleem onder de ogen zien.

Er is reeds meermalen op gewezen, dat de nood dezer tijden zich niet alleen op stoffelijk gebied doet uiten, maar ook op geestelijk terrein. En dat er niet alleen een nood der lichamen is, maar ook een vreselijke zielenood.

Deze nood culmineert zich wel het sterkst in de wanhoopskreet, die in onze dagen meermalen aangeheven wordt: „Als er werkelijk een God bestond, dan zou het toch niet mogelijk zijn, dat zovele millioenen mensen, die totaal onschuldig zijn aan de ontwrichting van het maatschappelijk leven, door de crisisnood zo fel geslagen worden."

Deze vreselijke verzuchting, die men meermalen mondeling als schriftelijk in deze dagen moet vernemen, is niet nieuw. Ze is eigenlijk door alle tijden gehoord en kan het best samengevat worden in deze ene vraag: Als er werkelijk een God van liefde is, hoe is het dan mogelijk, dat er in de wereld zoveel lijden is.

Eschylus Prometheus klaagt op zijn eenzame rots Zeus aan, en is de tolk des Heidendoms dat bij Hellas' goden nergens licht voor het verstand of troost voor het gemoed vindt en zich in bittere overpeinzingen verteert om een lijden zonder zin en zonder uitzicht.

Maar past deze klacht van de heiden, wel aan de Christen, die weet, dat het lijden en strijden van dit leven een redelijke en zedelijke betekenis heeft?

Wanneer wij daar in een ziekenhuis een klein onschuldig kind zien lijden, dan vraagt men soms naar het „waarom".

Wanneer we daar een moeder in de kracht van haar leven, omringd door een aantal kleine kinderen, die haar zorg nog niet missen konden, zien heengaan uit het leven, dan vragen we soms ook naar het „waarom".

Wanneer we daar in die ontzettende oorlog op het slagveld het lijden en sterven zien van zovele duizende jonge kerels in de bloei van hun leven, ook dan dringt het „waarom" ons naar de lippen.

Maar als Christen kennen wij de berusting en de overgave en buigen wij het hoofd voor Gods onnaspeurlijke raadsbesluiten.

Afgezien intussen van deze bovennatuurlijke betekenis en kracht van het lijden, kan niemand ontkennen de grote vrucht van het lijden ook voor de stoffelijke dingen.

Wij moeten ons niet blind staren op het incidentele geval, maar verder het geheel overzien en dan ervaren wij herhaaldelijk in de historie der mensheid, hoe het lijden van de enkeling en van de massa, tenslotte aan de mensheid ten goede gekomen is.

Door bloed en lijden kan de mensheid alleen haar verlossing bereiken, zeide Bebel, die zich toch uitsluitend stelde op de bodem van het historisch materialisme. Maar ook daar erkende deze materialist de grote betekenis van het lijden voor de mensheid.

En lezen we ook niet in het boek der Spreuken dat wijze woord: „Tegenspoed verbittert den dwaas, maakt den lafhartige moedeloos, maar prikkelt den wijze tot verzet."?

Hoe dikwijls gebeurt het niet in ons eigen leven, dat wij door tegenslag gebukt, soms hopeloos bij de pakken neerzitten, terwijl later blijkt, hoe die tegenslag van toen voor ons een zegen is geweest, omdat wij daar de prikkel vonden andere wegen in te slaan, die ons tenslotte veel nader brachten bij het gewenste doel!

Tegenspoed en lijden heeft nu en dan elk mens nodig zowel voor zijn stoffelijke als geestelijke vervolmaking. En het is een dwaas, die het lijden uit het leven en uit de wereld zou willen wegbannen.

Denken wij ons eens even het leven in van zovele grote mannen. Door lijden en ontbering zijn velen tot hun roem gekomen. Nemen wij het lijden uit hun leven weg, dan wordt hun groei en ontwikkeling ons een volkomen raadsel.

Neen juist omdat er een God van liefde is, Die de wereld bestuurt en elk mensenleven leidt, werken zovele tranen als een vruchtbare douw aan ons eigen geluk. Alleen de kortzichtige mens, die zich door het leed en het lijden van het moment laat overbluffen kan tot de gedachte komen, dat dit alles onverenigbaar is met het bestaan van een liefdevolle God.

Maar boven deze stoffelijke voordelen van het lijden gaat voor ons katholieken toch verre uit, de grote zedelijke en geestelijke betekenis van het lijden. Zegt Christus zelf niet, dat Hij het zwaard is komen brengen en dat alleen de strijd ten leven voeren kan? Zij die opgaan naar de palmen van het hemels Jeruzalem, komen uit een grote kwelling. Juist voor onze geestelijke vervolmaking hebben wij het leed en het lijden in dit leven nodig en tal van heiligen zijn er geweest, die God dankbaar waren voor het lijden, dat Hij hen overzond.

Denken we ook eens aan die diepe smartkreet van Job. Van alles was hij beroofd, hij die een rijk en gezien man was geweest die grote welvaart had gekend. Hij was zo arm geworden, dat hij moest wonen op de mesthoop. En toen sprak Job dat grote woord, dat door alle tijden uit Israël is verstaan: „De Heer heeft gegeven en de Heer heeft genomen, Zijn naam zij gezegend in alle eeuwigheid".

Dat woord was geen dooddoener, maar een uiting van grote zedelijke kracht, waartoe alleen de werkelijk sterke mens in staat is.

De volledige overgave aan Gods H. Wil, ook in het lijden, als God ons dit overzendt, dat tekent de echte christen.

En wie zo het lijden van God aanvaardt als een geschenk des Hemels voor zijn eigen geestelijke en lichamelijke vervolmaking, die leert het kruis, dat God hem op de schouders legt liefhebben en er voor danken.

Stoffelijke nood, lichamelijk lijden is lang altijd geen ramp, maar dikwijls wel voorspoed, welvaart, geluk.

Reeds jaren geleden wees Taine in de Revue des deux Mondes er op, hoe de bloeitijd der volkeren altijd gepaard ging met een geestelijk en zedelijk verval. Als voorbeelden daarvan wees hij op de Renaissance in Italië, de Restauratie in Engeland, de Conventie in Frankrijk.

De Oosterse geweldenaars, die de schatten der volkeren samensleepten in hun paleizen, zij gingen aan hun goud ten onder. Rome dat zich dronken dronk uit de lijdensbeker der cijnsbaren, kwam tot verval. En zelfs de edelste christenmannen in de middeleeuwen delfden hun eigen graf toen de gouddorst zich ook van hen meester had gemaakt.

Strijden en lijden moeten wij allen in dit leven, willen we niet ten onder gaan, zowel geestelijk als lichamelijk.

Laten wij dan ook niet verbitterd worden en zeker niet tegenover God, door het lijden dat deze tijd over zovelen brengt. Want al is deze tijd voor velen zwaar en somber, wie het als een christen draagt, die weet dit lijden om te zetten tot een zegen en tot een bron van onschatbare verdiensten.

Want, zeide reeds St. Paulus, wanneer wij met Christus zijn samengegroeid door zijn lijden en dood, dan zullen we het ook wezen door Zijne verrijzenis.

Bewijzen?

In ons blad van Zaterdag 30 Maart hebben we in een artikel „Een fraai protest" de aandacht geschonken aan het protest van enkele oud-leerlingen der Hendrikschool, wat La Prensa deze week heeft gepubliceerd, voorzien van een commentaar.

De bedoeling van het commentaar is om de regering in het Moederland eens in te lichten. We geloven La Prensa een dienst te bewijzen, met de mededeling, **dat men in het Moederland wel geen beweringen zal aannemen zonder bewijzen.**

Waarom moet de regering in het Moederland worden ingelicht?

La Prensa schrijft: „omdat, in acht „genomen dat Curaçao een R. K. Be„stuur heeft, hetwelk in de overtui„ging verkeert, (alsof het niet waar is! Red.) „dat de meerderheid der be„volking R.K. is, **uit het oog mocht „verliezen de belangen van Burgers „van een andere geloofsovertuiging.**"

La Prensa zal hier feiten moeten geven voor de door ons onderstreepte woorden.

Ook vragen we bewijzen voor de volgende bewering.

„Voor de clericale pers en Missie „waren deze (openbare) scholen „steeds een doorn in het oog, en heb„ben zij dan ook dientengevolge, sys„tematisch en getrouw, tegen het be„zoek hiervan, een sterke campagne „gevoerd."

Voor onze eigen katholieke kinderen achten wij het neutrale onderwijs niet geschikt. Maar we vragen bewijzen voor de bewering, dat, waar het ging om **niet-katholieke** kinderen, wij ooit tegen het gaan van deze kinderen naar de neutrale school, een sterke campagne gevoerd hebben. Wel omgekeerd tracht „men" met mooie beloften katholieke kinderen van de katholieke school af te troggelen.

Geheel onwaar en op niets steunend is dan ook de volgende bewering van La Prensa:

„In aanmerking nemende, dat tot „een paar jaren terug slechts op twee „Openbare Scholen Mulo onderwijs, „buiten de R. K. Missie, werd gege„ven, komt het dus vast te staan, dat „de geheele campagne alléén en uit„sluitend gericht was tegen de open„bare „Hendrik en of de „Wilhelmi„naschool"."

Onwaar is dan ook wat volgt:

„Uit het bovenstaande blijkt, (het blijkt allerminst, en uit ons artikel van 30 Maart het tegenovergestelde. Red.) „dat het clericalisme gestreng „en fel den strijd voert tegen de „eenige toevluchtsoord voor de ou„ders die niet gebonden zijn aan de „R. K. Kerk en die hunne kinderen „meer uitgebreid onderwijs willlen „laten genieten."

Van „de ouders, die niet gebonden zijn aan de R. K. Kerk", hebben we nooit gevraagd de kinderen naar R. K. Scholen te sturen.

Dat er niet-katholieke ouders zijn, die de katholieke school prefereren boven de openbare, kan niet anders dan voor eerstgenoemde pleiten.

En dan volgt, waar feitelijk de hele actie om gaat.

„Het was daarom dan ook ten „sterkste af te keuren, dat het Be„stuur, bij de benoeming van het te„genwoordig Hoofd der Hendrik„school, geen rekening heeft gehou„den met het boven aangehaalde en „geen keuze heeft gedaan uit een „groep als Neutraal bekendstaande „onderwijzers."

Maar we vragen weer aan La Prensa **te bewijzen,** dat het Hoofd van de Hendrikschool geen neutraal onderwijs geeft.

En voor het slot vragen we geen bewijs, maar een oplossing.

La Prensa acht het noodzakelijk dat „het Bestuur in dezen geest de noo„dige maatregelen zal treffen, ten„einde te voorkomen dat aan het „Hoofd van Openbare Scholen in het „algemeen andere dan neutralen „staan."

Hoe denkt La Prensa zich deze maatregel?

Want geen katholiek mag hoofd zijn, geen protestant, geen jood, geen heiden, geen maçon.

Maar wie dan wel?

Algemeen Overzicht.

Het zou toch niet onbelangrijk zijn om eens precies te weten, welke geheimzinnige maar invloedrijke machten er op dit ogenblik aan het werk zijn, die de staten van de verschillende werelddelen momenteel drijven in de richting van een verscherpte bewapening, welke tegelijkertijd gepaard gaat met een saboteren van elke poging, die een redelijk argument zou kunnen scheppen voor een ontwapening. In het oude Romeinse recht kennen we de rechtsregel, dat degene, aan wie de misdaad voordeel brengt, haar heeft gepleegd. Toepassing van deze rechtsregel in deze zaak zou dus onmiddellijk de grote internationale wapenfabrikanten als de bedrijvers van de misdaad der internationale bewapening naar voren schuiven.

Zo heel ongeloofwaardig behoeft deze conclusie ook nog niet te zijn, want bij de soms sensationele onthullingen van de bekende onderzoekingscommissie in de Ver. Staten — waarvan men intussen niets meer hoort en de zaak blijkbaar weer tengevolge van invloedrijke relaties de doofpot is ingegaan — is wel gebleken, hoezeer deze staalmagnaten de internationale haat aanwakkeren, de vredessfeer saboteren en zelfs direct de vredes-conferentie van Genève hebben trachten te torpederen. Dat deze vredesconferentie getorpedeerd is, daaraan twijfelt niemand meer. Alleen zij die daarvoor de volle verantwoordelijkheid dragen, blijven op de achtergrond.

Bij de Amerikaanse onthullingen is ook nog iets anders gebleken. N.l. dat de internationale verbroedering nergens groter en hechter is, dan onder de wapenfabrikanten. Het Schneider concern, de firma Krupp, de Franse Creusots, de Zwitserse Roechligroep, ze zijn frère en compagnon. Is zelfs niet onthuld, dat zij tijdens de oorlog zaken met elkander deden, waardoor de oorlog aan beide zijden kon worden verlengd. Is niet onthuld, dat in 1915 300.000 K.G. cyanamide, onder het etiket kunstmest, van Frankrijk, via Zwitserland naar Duitsland is vervoerd, welke cyanamide bestemd was voor de fabrieken van ontplofbare stoffen in Neurenbeurg, zodat later met de Franse cyanamide Franse jongens aan stukken zijn gereten door de Duitsers.

Is niet onthuld, dat de z.g. Zweedse maatschappij Hafslund, en de Zwitserse Lonza, die tijdens de oorlog Franse bauxiet aan Duitsland leverde, in werkelijk-

Met de K XVIII op reis

verteld door Luit. Leeuwenburg in de Kath. Illustratie.

II.

Van den Helder naar Madeira.

Nadat Zijne Excellentie de Minister van Defensie in een kernachtige toespraak de bemanning van Hr. Ms. K XVIII vaarwel heeft gezegd, krijgt een ieder nog even gelegenheid om aan de wal afscheid te nemen en daarna worden de trossen losgegooid en „stoomt" Hr. Ms. K XVIII langzaam de haven uit, nagewuifd door honderden belangstellenden. En als dan de adelborsten op hun traditionele plaats, aan de kop van het Wierhoofd, gepasseerd zijn, gaat het op halve kracht vooruit. Een ruk aan het aanzethandel, enige doffe knallen, een wolkje zwarte rook door de eerste onvolkomen verbrandingen en de dieselmotor is aan zijn portie van de circa 45 millioen omwentelingen, welke de schroeven voor de aankomst te Soerabaja moeten maken, begonnen. Aan stuurboord en bakboord begeleid door onze kleinere zusters Hr. Ms. O 13 en O 11 gaat het langs de dijk het Schulpengat uit, tot aan Huisduinen gevolgd door auto's met familieleden en vrienden. Op de duinen ter hoogte van de schietbanen staat de Kaderschool opgesteld en waar ieder mannetje een letter voorstelt door middel van armseinen spellen wij: „Goede reis en behouden aankomst"; een aardige attentie.

Bij de uiterton scheren Hr. Ms. O 13 en O 11 uit en keren terug; het watervliegtuig beschrijft een laatste cirkel en dan zijn we alleen. Een ieder krijgt het nu druk met het meer aandachtig nalezen van brieven en telegrammen, welke op het laatste nippertje nog binnenkwamen. Verder is daar nog een grote hoeveelheid goede en zelfs geurige gaven, welke uitgepakt moeten worden en een plaatsje moeten hebben. Daar is o.a. een groot pak met biscuits, die bijzonder vitaminerijk moeten zijn en waarvan de fabrikant bij voorbaat verklaart, dat professor Vening Meinesz dat ten zeerste aanbeveelt, het geen de professor de opmerking ontlekt, dat professor-zijn 'n levensgevaarlijk beroep is, omdat men door de mensen eenvoudigweg gedwongen wordt overal verstand van te hebben. De bloemen worden ergens tussen de ventilatieleiding gestopt of boven een waskast weggestuwd. Als alles voorlopig opgeruimd is, komen we wat tot rust en beginnen elkaar een voorspoedige reis te wensen, hetgeen niet van eigenbelang ontbloot is. Toch heeft nog geen van ons de indruk, dat de grote reis nu begonnen is. Door de overstelpende drukte van de laatste dagen en de maandenlange voorbereiding zijn wij zo in beslag genomen door details, dat wij ons het grote moment niet gerealiseerd hebben.

Dit komt pas later, **wanneer aan het eind van de lunch het telegram van H.M. de Koningin komt.** De commandant leest voor:

„Bij aanvang van uw wereldreis biedt Hare Majesteit de Koningin u, officieren en overige opvarenden Hare beste wensen aan voor een voorspoedige reis. Hare Majesteit hoopt dat deze onderneming, waarbij veel van uw aller volharding en plichtsbetrachting zal worden gevergd, ten volle aan de veelzijdig gestelde verwachtingen zal beantwoorden."

De adjudant van dienst ......

Het is gedurende enige ogenblikken stil in het officiersverblijf; de grote tocht is nu inderdaad aangevangen. Ook aan dek is een en ander van het vertrek waar te nemen; hier en daar, rond de torengolfbreker, langs het hekwerk of tegen een torpedodavit geleund, staan eenzame figuren, die zo'n beetje in zee staren. Maar morgen, misschien vanavond al, zal alles weer op de oude manier samengroepen rond de toren, vol grappen en kostelijk sterke verhalen.

Nog voor de vaderlandse kust krijgen we een extra passagier. Een spreeuw, in de nevel de koers kwijt geraakt, strijkt dodelijk vermoeid neer en gaat zitten knikkebollen in de luwte van het voorluik. Een olieman ontfermt zich over het beestje, neemt het mee naar de boegbuiskamer, waar het verder genoeglijk balancerend op een klepwiel van een torpedobuis de nacht doorbrengt. De volgende morgen zal de spreeuw bij het lichtschip South-Goodwin in het zicht van land worden losgelaten. Of de spreeuw nu het weer niet vertrouwde of meende, dat een gast niet voor het ontbijt behoort te vertrekken, dat is nog niet uitgemaakt. Maar zoveel is zeker, dat het beestje aan de handen van zijn weldoener ontsnapte en luid tjilpend linea recta van de centrale door de waterdichte deuren, tussen de kooien van ontwakende mensen door, naar de boegbuiskamer terugvloog en ergens tussen de torpedobuizen een pracht van een noodlanding maakte, om na het ontbijt, zonder zich behoorlijk af te melden, door het voorluik te verdwijnen.

Het is hier misschien wel de plaats om een klein overzicht te geven van de inrichting van de boot. Het sigaarvormige bootslichaam is door vijf waterdichte schotten in zes compartimenten verdeeld. Van voor naar achter worden deze als volgt benoemd: de boegbuiskamer, het voorbatterijcompartiment, het achterbatterijcompartiment, de centrale, de machinekamer en de hekbuiskamer. Aan de voorzijde van de boegbuiskamer zijn opgesteld de boegtorpedobuizen, welke buiten boord uitmonden; onder de vloer bevinden zich brandstoftanks en een munitiebergplaats. De boegbuiskamer dient behalve voor het verwerken en opbergen van torpedo's als woonverblijf voor de manschappen, terwijl de kok een klein hoekje als kombuis gebruikt. In het voorbatterijcompartiment zijn in een tank geplaatst de cellen van de acubatterij, welke stroom moet leveren voor de vaart onder water. Zij zijn afgedekt door houten luiken en een geschalmd rubber kleed. Dit compartiment is de verblijfplaats voor de onderofficieren. Midden in het verblijf hangt van de zoldering af de pivot van de dektorpedobuizen, die door het aangebouwde bedieningsinstrumentarium de naam van „kerstboom" heeft verkregen. In het achterbatterijcompartiment zijn op dezelfde manier de batterijcellen opgesteld; het is ingericht als verblijf voor de officieren, terwijl in een hoek plaats is gevonden voor een radiohut. In het volgende compartiment, de centrale, wordt het gehele waterverblijf centraal bediend en gecontroleerd. Boven de centrale is boven op het bootlichaam gebouwd de zg. commandotoren, van waar uit door middel van de periscoop tot op een diepte van ongeveer 14 meter over het water kan worden uitgekeken en van waar uit de aanval geleid wordt. De dieselmotoren voor de voortstuwing boven water zijn opgesteld in de machinekamer. De assen van de dieselmotoren zijn met een koppeling verbonden aan de hoofdelectromotoren, die in de hekbuiskamer zijn geplaatst en dienen voor de voortstuwing onder water. Teneinde de accubatterijen te kunnen opladen is tussen de hoofdelectromotoras en de schroefas nog een koppeling aangebracht, zodat, door de, als dynamo gebruikte, hoofdelectromotor aan te drijven met de dieselmotor, stroom kan worden geleverd, onafhankelijk van de schroefas. Het slingertoestel van professor Vening Meinesz is opgesteld in de centrale.

Bij Dungeness gaan we voor het eerst onder water om de boot af te trimmen, dat wil zeggen: door het innemen of uitpompen van water de boot op een zodanig gewicht te brengen, dat zij in ondergedompelde toestand juist zwevende blijft. Daarna vervallen wij in de tredmolen van het regelmatig duiken: 's morgens half negen, 's middags half vijf en 's nachts half een. De professor „verslingert" zijn tijd onder water en wij hebben onze slinger, omdat de slingerproeven van den Hooggeleerde de eentonigheid van het dieselen breken. Met de lange oceaandeining achterin gaat het zo dagenlang in de richting van Madeira.

De Nieuwediepse kou zijn wij allang vergeten, want hier schijnt een heerlijk zonnetje en de temperatuur is merkbaar gestegen. In de beste stemming bereiken wij op de dagwacht van de 24ste Nov. Funchal; de stormvlag, d.i. een kleine dubbel-genaaide vlag, welke uit zuinigheidsoverwegingen op zee wordt gevoerd, wordt vervangen door een mooie anderhalf-kleedsvlag en met het frisse rood-wit-blauw breeduit waaiende van de toren stomen wij de haven binnen. De eerste etappe is beëindigd. Nu gaat 't verder naar Teneriffe.

heid een Frans-Duitse onderneming was.

Heeft de Franse generaal Verraux na de oorlog niet onthuld, dat hij als commandant van de sector Briey, een onbegrijpelijke opdracht kreeg, om bij het uitbreken van de vijandelijkheden met zijn 41ste divisie 15 K.M. terug te trekken omdat deze ijzer- en staalmijnen, die voor de Duitsers zulke machtige hulpbronnen bleken te zijn tot voortzetting van de oorlog, niet vernietigd mochten worden.

Deze order bleek afkomstig te zijn van het Comité des Forges, een combinatie van de machtige Franse wapenfabrikanten.

Het Comité des Forges, de almachtige Franse staaltrust bleek ook tijdens de wereldoorlog steeds in nauwe relatie te hebben gestaan met de Magdeburger Draht en Kabelwerke, die de prikkeldraad versperringen leverde voor Verdun en waaraan duizende Franse jongens om het leven zijn gekomen.

Zo zouden we door kunnen gaan.

Het is deze internationale trust van staalfabrikanten, die in de laatste jaren kranten opkoopt als Le Temps, Etoile Belge, Independance Belge, organen, die aansturen op een opdrijving der bewapening.

Wanneer we dit allemaal nog eens overwegen, dan vragen we ons niet zonder zorg af, welke machten er nu weer achter zitten, in de Franse propaganda tot opdrijving der bewapening. De Franse generaal Petain schrijft 'n artikel in een veel gelezen Pools tijdschrift, waarin hij dreigend waarschuwt op 't komende oorlogsgevaar en alleen nog een mogelijkheid ziet, om dit gevaar te bezweren, nl. versterking der bewapening. Frankrijk leent millioenen aan Roemenië. Joego Slavië, Italië, Tsjecho Slowakije en als contra-prestatie, doen deze landen grote militaire bestellingen in Frankrijk. Straks worden de Franse jongens met Frans geschut en betaalt door de kleine spaarders in Frankrijk, door Italianen doodgeschoten.

Frankrijk is momenteel de gangmaker, met Duitsland inzake de opdrijving der bewapening. Voor enige weken kwam er weer een telegram uit Parijs, dat de ministerraad zich gisteren heeft bezig gehouden met de uitbreiding van de militaire diensttijd.

En „Le Temps", het blad van Creusot, stelde laatst vast, dat wat de regering nu wil, het uiterste minimum, dat tegenover de veiligheid van het land geoorloofd is.

Waar is dat geheimzinnig oorlogsgevaar, die militaire expansies motiveert? Wordt het direct kunstmatig gekweekt, of wordt het indirect werkelijk veroorzaakt door invloeden van belanghebbenden, die aansturen naar een nieuwe oorlog en die van deze gevaarlijke situatie profiteren, door winstgevende bestellingen?

Wie zal het uitmaken?

Maar met de gegevens uit het allerjongste verleden, vragen we ons af, of die menselijke hyena's van voor en tijdens de wereldoorlog, ook in onze dagen weer vrij spel hebben.

BUITENLAND.

DE GRANDE CHARTREUSE AAN DE KARTHUIZERS.

Een adres aan Minister Laval.

De Franse Katholieke Unie heeft het volgende adres gericht aan Pierre Laval, minister van buitenlandse zaken:

Excellentie,

De Franse Katholieke Unie te Genève wenst Uwe Excellentie ten zeerste geluk met de belangrijke resultaten die Uwe Excellentie bij de besprekingen te Rome met de Italiaanse Regering en Z. H. den Paus heeft bereikt. Onze Unie, die de waarde van deze onderhandelingen ten volle beseft, verheugt er zich in, dat de reis van onzen minister van buitenlandse zaken naar Rome, de vrede in 't binnenland bestendigd heeft en heeft bijgedragen tot de niet minder zo noodzakelijke vrede op godsdienstig gebied.

De Unie neemt de vrijheid U te herinneren aan de verzoeken, die tot Uwe voorgangers zijn gericht om hun welwillende aandacht te vragen voor de verkeerde indruk die in het buitenland wordt gewekt door het feit, dat de Grande Chartreuse als historisch gebouw door een hotelhouder wordt geëxploiteerd, waarvoor men in het buitenland reclame maakt en waarheen men vooral professoren van Europese Universiteiten lokt.

Wij hebben zelf herhaalde malen waargenomen hoe deze overblijfselen van oude vooroordelen rond dit onteerde eerbiedwaardige gebouw een ernstig verwijt tegen het optreden van Frankrijk doen ontstaan.

Wij verzoeken Uwe Excellentie, derhalve, om van Uw grote invloed gebruik te maken, door te bevorderen dat de Karthuizers zal worden toegestaan om de Grande Chartreuse weer te betrekken, die de oude, eerbiedwaardige bakermat van hun orde is. Aldus zal aan deze pijnlijke situatie een einde worden gemaakt.

Wij kunnen U verzekeren, dat een dergelijke oplossing in het buitenland een zeer gunstige weerklank zal vinden en dat zij de Franse regering slechts in aanzien zal doen stijgen.

Wij veroorloven ons, in deze een oproep te doen op Uw rechtschapenheid en volledige kennis van alles, wat het morele gezag van ons land betreft.

Gevaarlijke Soc. Dem. parvenu's.

Toen de bondskanselier van Oostenrijk onlangs Parijs bezocht, heeft baron Blum in de „Populaire" zijn volgelingen opgeroepen om tegen den katholieken staatsman te demonstreren.

De arme volgelingen van den schatrijken socialistischen leider gaven in massa gevolg aan de oproep van den rijken politicus, die de franse bourgeoise oprecht haat, aldus de „N. Tilb. Crt."

Stichtend is het nu te lezen, dat baron Blum zijn artikelen zond van uit het meest weelderige hotel van Biarritz, Helianthe genaamd.

De arme stakkers, die voor de Gare de l'Est te Parijs mochten staan blauwbekken, hadden niet in de gaten, dat de man die hen tot zulk een onfranse daad aanzette lekker en knus aan de zilveren kust zat, waar het om deze tijd een lust is om te leven en te luisteren naar het klotsen der schuimende golven tegen de purperen rotsen.

Aux Ecoutes, een bekend frans weekblad. Hoe het bekend werd?

blad van 8 Mrt. schrijft er als volgt over:

„Laatstleden Donderdag trad een bediende in de „hall' van het hotel „Helianthe", een der meest beroemde palaces van Biarritz, bescheiden op een jonge man toe, die een der gasten, buiten diens weten wilde fotograferen.

— Mijnheer, wilt u uw toestel wegdoen?

— Bemoei u met uw eigen zaken.

— Ik geef slechts gevolg aan een bevel. Kent u den man dien gij gaat fotograferen? Dat is het kamerlid Leon Blum. Dus u begrijpt, dat de directeur van het hotel geen herrie wil hebben.

— Juist, antwoordde de jongeman. Omdat ik hem ken en het kwaad ken, dat hij ons land aandoet, sta ik er op zijn trekken vast te leggen, opdat de arme stakkers, die hij oproept om te manifesteren bij de aankomst van den kanselier Schuschnigg weten, dat hij onderwijl zich verpoost aan de zilveren kust in een palace.

Hij zal er geen seconde minder om gedaan hebben, integendeel, innig vergenoegd zich hebben verkneukeld, dat de Franse regering zich verlagen moest haar gasten aan een klein stationnetje buiten Parijs te laten afstappen.

En had zij dat niet gedaan, dan zou er waarschijnlijk bloed gevloeid hebben van een of anderen manifesterenden stakker die de misleiders niet doorhad.

NEDERLAND.

Waar de Zondag al niet goed voor is.

De a.r. „Standaard" driestart:

Prof. van Bemmelen heeft de vorige week in een samenkomst van juristen gewezen op de gevaren van gevangenisstraf, die de daartoe veroordeelden een tijdlang uit het gewone leven wegneemt en hen aan het gezins- en arbeidsleven onttrekt.

Dit gevaar is natuurlijk aanwezig. En ook daarom doen alle mensen goed de Overheid en haar wetten te gehoorzamen en dus te waken tegen misdaad en overtreding.

Prof. van Bemmelen vond echter een weg, die deze kwade kant der straf kan verzachten. Men zou sommige veroordeelden hun straftijd periodiek kunnen toerekenen en hun de vrijheid kunnen geven bijv. alleen de Zaterdagmiddag en de Zondag in de cel te gaan.

Dan viel alle last eigenlijk weg.

Waar de Zondag al niet goed voor is!

Het onttrekken aan het gezinsleven schijnt dan geen kwaad te kunnen doen. Voor een veroordeelde net een dag, om zijn straf uit te zitten.

Zulk voorstel werpt een helder licht op de geringe eerbied, die vele vrijzinnigen hebben voor de dag des Heren.

En meende men soms, dat daarin enige kentering viel te bespeuren, uit dit voorbeeld blijkt weer van hoe weinig waarde die is.

Want wij lazen niet van enig protest of bezwaar.

Alleen maar, een Overheid, die met de Zondag wezenlijk rekent, zal zich zeker wachten het voorbeeld van dergelijke minachting te geven.

WAT IN NEDERLAND WORDT UITGEVONDEN.

En hoe weinig er van deugt.

Aan het jaarverslag van het Bureau voor Uitvinders ontleent de Tel. het volgende:

Het aantal personen, dat zich tot het bureau wendde, hetzij voor een beoordeling van hun uitvinding, hetzij voor nadere inlichtingen, was al weer groter dan verleden jaar. Er waren er 267, die tot de eerste en 66 die tot de tweede categorie behoorden.

Rekent men daarbij nog op een aantal mondeling afgedane zaken, dan mag wel aangenomen worden, dat er in totaal ongeveer 400 personen waren, die contact met het bureau gezocht hebben. Onderstaand staatje geeft een overzicht van de stijging in personeel, waarbij dan niet opgenomen zijn degenen, die persoonlijk hun belangen kwamen voordragen: 1930: 181; 1931: 214; 1932: 279; 1933: 306; 1934: 333.

Wat de aard der ingezonden uitvindingen aangaat, het volgende: De verscheidenheid was weer zeer bont, van de meest eenvoudige huishoudelijke voorwerpen tot zeer gecompliceerde machines werden beoordelingen gevraagd. Al waren er enkele ontwerpen bij, die verdienstelijk mochten heten, alsmede enige, die men het praedicaat wel aardig, maar toch niet lonend zou kunnen geven, toch was het gros van weinig betekenis. Het bleek alweer meermalen, dat uitvinders zich veelal op een gebied bewegen, waarvan zij buitengewoon weinig kenis hebben.

Er moet maar iets in de dagbladen staan over een vliegtuigongeluk of een ongeluk met een voer- of vaartuig of dadelijk zijn er personen, die het middel uitgevonden hebben om dergelijke ongelukken te voorkomen.

Nauwelijks verwekt ergens in ons land een uitvinding opschudding of er zijn dadelijk anderen, die al een verbetering op de uitvinding hebben. Met dat soort uitvinders is moeilijk te praten: te overtuigen zijn zij — op een enkele uitzondering na — niet, omdat zij de materie niet beheersen, dikwijls niet eens van de eenvoudigste natuurwetten op de hoogte zijn.

Onder de ingediende plannen bevonden zich constructies voor motoren, stofzuigers, duikbootseinen, waterkraan, slijpapparaat, sloten, borgmoeren, autoverlichting, kettingkasten, luchtband, closet riemoverbrenging, reclametoestel, stoel, lift, badgeyser, ventiel, luchtschroef, houders voor belastingplaatjes, zuiger fitting, olieafscheider, gordijnroeden, gangwissel, zadeldek, speelgoed, reminrichting, lucifer, koffer, kapstok, rails rooster enz. enz. en natuurlijk nog enige malen een automatische beveiliging bij onbewaakte spoorwegovergangen en een perpetuum mobile. Aan een drietal uitvinders meende het bestuur een subsidie te kunnen geven.

De Leeuwerik verongelukt.

Op de nieuwe vliegroute Praag-Amsterdam is het K.L.M. vliegtuig „Leeuwerik" tijdens een sneeuwstorm, Zaterdag om 15.21 uur, nabij Brilon (Sauerland) tegen een berg gevlogen en verbrand. Alle zeven inzittenden werden gedood, t.w. de piloten Soer en Prillwitz van de K.N.I.L.M., de werktuigkundigen Welman en Wingelaar, de marconist Van der Klein en de passagiers Mr. W. de Vlugt, zoon van den burgemeester van Amsterdam en de heer Briel, hoofdprocuratiehouder van AKU.

De piloot Soer was een der Pelikaanvliegers die in December 1934 het Amsterdam-Batavia record sloeg van 4 dagen en 4 uren.

Prillwitz was een vlieger van de K.N. I.L.M., die tijdens zijn verlof in Holland voor zijn plezier een vlucht naar Praag wilde meemaken.

Plesman deelde mede, dat het ongeluk van de „Leeuwerik" zeer vermoedelijk te wijten is aan ijsafzetting op de vleugels, waardoor het gewicht van de machine zo zwaar werd, dat het onmogelijk werd deze boven de gevaarlijke zone te heffen. Het zelfde overkwam enige jaren her, de piloot Duimelaar op de zelfde plek, doch die was toen fortuinlijk geland.

De koningin en de prinses betuigden telegrafisch hun leedwezen met de Leeuwerik-ramp. Colijn, Dewilde, de Directeur generaal der Posterijen zonden brieven, alsmede de gezanten van Tsecho Slovakije, Polen, Zweden; ook werden betuigingen van deelname ontvangen van het departement van waterstaat en uit alle delen van het land, alsmede uit Indië.

De slachtoffers zijn Donderdag begraven op Zorgvlied te Amsterdam, terwijl Mr. de Vlugt Woensdag werd begraven op de Oosterbegraafplaats.

Onze deelneming gaat uit naar de directie van de Afdeling West Indië der K.L.M., en aan de familieleden en vrienden van de slachtoffers.

BOVENWINDEN.

„De Slag om Slag".

Bovengenoemd blaadje dat op St. Martin verschijnt onder redactie van A. R. Brouwer, komt tegenwoordig wekelijks uit. Uit het nummer van 30 Maart vernemen wij de zonderlinge gebeurtenis dat bij een begrafenis op St. Martin vrouwen de kist moesten dragen omdat van dat district bijna alle mannen naar Curaçao getrokken waren om werk te zoeken. De laatste twee maanden zijn er nl. 198 mannen van St. Martin naar Curaçao gegaan.

Het nummer van 6 April deelt ons mede dat de heer C. Verheul (monteur van de radiodienst op de bovenwindse eilanden), verplaatst is naar Aruba. Hij zal vermoedelijk met de Baralt van 4 Mei het eiland St. Martin verlaten.

ARUBA.

Nieuw blusmiddel.

Aruba heeft volgens El Despertador, nieuwe blusmiddelen gekregen, bestaande uit twee Foamit installaties en twee slangenwagens. Een gelukkig gevolg van de brand in het gloriatheater.

Gezaghebber Wagemaker.

Kort vóór zijn vastgestelde terugkeer naar dit gebiedsdeel kreeg Gezaghebber Wagemaker een aanval van griep, waardoor zijn vertrek enige tijd is uitgesteld.

Het pantserschip „Deutschland" te San Nicholas.

Op Maandag 8 April des middags om 12 uur kwam het Duitse pantserschip de „Deutschland" de haven van San Nicolas binnen. Het gold hier geen officiëel bezoek, het oorlogsschip kwam olie laden bij de Lago Oil Transport Co. Toch was dit een buitengewone en bijzondere attractie voor de employé's van de Lago Oil Tr. Tot zes uur bestond nl. de gelegenheid tot bezichtiging van het oorlogsschip, van welke gelegenheid zeer velen gebruik gemaakt hebben. Het schip was bemand met 850 man en de Jantjes, die verlof hadden gekregen om te gaan passagieren, hebben die dag aan vele zaken een goede dag bezorgd. Het oorlogschip is een der nieuwste type's en was op een oefenreis. Van Wilhelmshaven uit is het schip via de Kaap Verdische eilanden naar Barbados en Trinidad gevaren om daarna te Aruba te komen en olie te laden voor de thuisreis, welke rechtstreeks van hieruit plaats vindt. Het schip verliet circa 8 uur 's avonds weer de haven. Nog zij vermeld dat onze oorlogsbodem de Johan Maurits van Nassau mede in de haven aanwezig was en gemeerd lag aan een der boeien.

In brand.

Zondagmorgen vatte een vrouw R. R. genaamd, bij het aansteken van een gasolinestoof vlam. Zij kreeg ernstige brandwonden aan haar been werd aanstonds naar het San Pedro hospitaal vervoerd.

Het Zeemanshuis te San Nicholas.

De maand Maart is voor het Zeemanshuis een hele goede maand geweest. Niet minder dan 153 zeelieden bezochten gedurende deze periode het Zeemanshuis.

Dat is het hoogste aantal dat geboekt is, sedert de opening van het Zeemanshuis en het is 113 hoger dan over dezelfde periode in 1934.

De wegwijzers welke in het dorp aangebracht zijn voldoen dus ten zeerste aan het gestelde doel!

Dat het Zeemanshuis bij de zeelieden gewaardeerd wordt, moge blijken uit het volgende stukje dat overgenomen is uit de Duitse Zeemanspost van Febr. 1935.

De „Seemannspost" schrijft het volgende:

„Aruba. — Een Duitse zeeman schrijft ons: Door uw mededeling in de Zeemanspost, dat in Aruba een nieuw Zeemanshuis opgericht is, heb 'k dit opgezocht. Hoewel het ook klein is, is het toch zeer keurig ingericht. Schrijfkamer, biljard, onderhoudingsspelen en boeken. Bij ons laatste bezoek bracht men ons zelfs een kist Duitse boeken aan boord. Deze werden onder de hoede van de marconist toevertrouwd en gedistribueerd. Bij de volgende aankomst op Aruba wordt deze kist weder afgehaald en komt op een andere tankboot.

In het zeelieden registerboek vindt men zeer veel namen van Duitse zeelieden van tankschepen, en wat het voornaamste is, is, dat de bezoekers de volgende reis terugkomen. Een bewijs dat het er gezellig is."

Uit dit stukje blijkt wel, dat het Apostolaatswerk te Aruba niet tevergeefs is!

Ook het ledenaantal heeft zich uitgebreid met enige nieuwe leden en het Bestuur hoopt dat meerderen dit goede voorbeeld zullen volgen.

Aan een op de Alg. Vergadering uitgesproken verzoek is door het Bestuur gevolg gegeven en het Bestuur hoopt hierdoor dat de leden meer en regelmatiger het Zeemanshuis zullen bezoeken. Aangezien de ballen van de biljardtafel in zeer slechte conditie verkeerden, besloot het Bestuur tot de aankoop van een nieuw stel, zodat zeelieden en leden zich weer naar hartelust kunnen vermaken.

Allen die het belang van het Zeeliedenwerk inzien, nodigen wij vriendelijk uit tot een bezoek aan het Zeemanshuis. Cordeclt U zelf en geeft U dan als lid op.

Het Zeemanshuis werkt in het **Algemene Belang** van zeelieden, **zonder onderscheids des persoons**, waardoor ook vanzelfsprekend ieders hulp van harte welkom is.

CURAÇAO.

Gouvernementsberichten.

Aan Mej. E. Jesurun tijd. kwekelinge werkzaam aan de Emmaschool is op haar verzoek ingaande 8 April 1935 eervol ontslag uit 's Lands dienst verleend.

Mej. C. E. Quast z.n.e.t. Sprock, onderwijzeres 4e klasse is ingaande 8 April 1935 benoemd tot tijdelijke kwekelinge aan de Emmaschool alhier.

Aan den Heer L. de Hoop, technisch ambtenaar bij het Departement van Openbare Werken alhier, is ingaande 4 Juli 1935 vier weken vrijstelling van dienst verleend met vergunning deze tijd in het buitenland door te brengen en ingaande 1 Augustus 1935 wegens onafgebroken dienst van acht jaren acht maanden buitenlands verlof.

West Indische Gids. 16e jaarg. Maart 1935.

De inhoud van deze aflevering bestaat uit de volgende artikelen:

Is groter bloei van West-Indië mogelijk, door Ir. P. Cohen Henriquez.

De hervatting der Surinaamsche bacovencultuur, door W. R. Menkman.

Het kikvorschmotief in Suriname en elders, door Jhr. L. C. van Panhuys.

Bibliographie, door F. Oudschans Dentz.

Onder de mogelijkheden tot grotere bloei van West-Indië worden in het eerste artikel o.a. genoemd: de vestiging van een zout industrie op Curaçao, om uit het hier gewonnen zout, soda, natronloog, zoutzuur, chloorgas enz. te produceren, voor export naar Zuid-Amerika.

Verder oprichting van een industrie tot fabricage van aetherische oliën, essences etc. uit West-Indische vruchten.

De verwerking van ruwe phosfaat tot superphosfaat enz.

Een zeer lezenswaardig artikel.

Politiebericht.

Op het Hoofdbureau van Politie, Fort Amsterdam, zijn inlichtingen te bekomen over de navolgende gevonden voorwerpen:

1 gouden armbandje met naamplaatje,
1 dasspeld,
1 regenscherm van auto,
1 bril,
1 ring met 2 sleutels.

Mr. L. C. Kwartz.

Met het ss. Costa Rica arriveerde hier Mr. L. C. Kwartz, geboortig van Aruba. Mr. Kwartz wordt geplaatst ten parkette van den Procureur Generaal. Welkom!

De wereld in Vogelvlucht.

Overgenomen uit Boletin Comercial en Curaçaose Volkskrant.

De 6000 dienstplichtigen in Frankrijk, die deze maand de dienst zouden moeten verlaten, blijven onder de wapenen. De bedoeling is de versterking van de Frans-Duitse grens met 15000 man.

Bij de verkiezingen in Danzig hebben de nazi's 44 zetels verkregen. De socialisten 12; centristen 9; communisten 2; nationalisten 3 en Polen 2.

De N.S. heeft dus wel een meerderheid, maar geen voldoende om een verandering van de constituties te bewerken.

Dezer dagen is de conferentie te Stresa geopend, ter bespreking van de bewapening in Engeland — Frankrijk — Italië — Duitsland en Rusland. De voornaamste politici zijn daar tegenwoordig. De eisen van Duitsland zijn een leger van zes en dertig divisies bestaande uit een maximum van 550.000 soldaten; alle typen van wapens net als andere naties; beschikken over een vlootonnemaat die gelijk staat met 35 percent van die van Engeland en een even grote luchtvloot als die van Engeland of Frankrijk.

Men vreest dat de conferentie zal mislukken.

Goering is Woensdag in het huwelijk getreden met de actrice Emmi Sonnemann.

De Communisten Salli Epstein en Hans Zeiglen werden Woensdag in de gevangenis te Ploetzensee met de handbijl onthoofd, wegens medeplichtigheid aan de moord van de Nazi-held, Horst Wessel in 1930.

UIT NEDERLAND.

Trip verklaarde in een conferentie met de President van de Zwitserse bank en met de Gouverneur van de Banque de France, dat de aanval contra de Nederlandse gulden afgeslagen was, zonder dat de Nederlandse bank de gouddekking belangrijk zal verminderen.

Toch verloor in de week eindigend op 8 April de Nederlandse Bank 106 millioen gulden aan de goud-voorraad, bij het verdedigen van de Nederlandse gulden tegen de internationale speculatie die Vrijdag haar toppunt bereikte toen er 40 millioen verloren werd. Er werden aanzienlijke hoeveelheden goud naar de V.S. verscheept, terwijl vliegtuigen grote voorraden naar Parijs en Londen brachten. Er is echter nog 795 millioen over.

De Chinese regering kende aan professor Ferguson de Jade-orde toe, welke door de Chinese gezant uitgereikt werd.

De eerste nieuwe Douglas machine de „Gaai" is vanuit Cherbourg te Rotterdam aangekomen, bestuurd door Duimelaar. De tocht duurde een uur.

De directeur generaal der Zuiderzeewerken, de Blocq van Kuffeler, wordt per 1 Mei a.s. eervol ontslag verleend.

Tegen den gedegradeerden hoofdagent, die commissarig Ellenberger uit Schiedam doodschoot, werd twintig jaar geëist.

Het nadelig saldo van de Koninklijke Ned. Stoomboot Mij. is gestegen van 5.503.942 tot 9.197.520. De toestand van de kasmiddelen laat het uitlokken van obligatiën dit jaar niet toe.

In het sectieverslag van de Eerste Kamer werd medegedeeld dat het Surinaamse Gouvernement op de begroting een post had voor het aanvragen van meerdere mitrailleurs, ter bewaring van de rust en orde en verdediging tegen eventuele aanvallen. Het Ministerie van Koloniën oordeelde het verzoek te kunnen inwilligen onder voorwaarde dat de levering over enkele jaren verdeeld zou worden, dit werd in de sectiebesprekingen ongewenst geacht indien de aanschaffing noodzakelijk is.

Op de Internationale zwemwedstrijden wist Mejuffrouw Mastenbroek het wereldrecord 400 Meter rugslag tot 6 minuten 5 seconden te brengen; het oude record was 7 min. 49 sec.

De Nederlandse Bank zag zich weer genoodzaakt haar disconto met 1% te verhogen en het is thans 4½%.

Minister Colijn verliet het ziekenhuis, waarna hij binnenlands verlof neemt tot na Pasen.

De Staatscourant bevat het Koninklijk besluit betreffende het verbod tot het verrichten van arbeid door vreemdelingen zonder de schriftelijke toestemming van de inspectie. Deze maatregel geldt voor een groot aantal bedrijven.

H. M. S. „Arend" vertrok Woensdag onder grote belangstelling naar Indië.

Professor Zeeman heeft tegen 15 Juli eervol ontslag verzocht.

De Rijnbrug te Arnhem werd Woensdag geopend voor het verkeer, wegens de dreigende tolheffing was er geen enkel feestelijk vertoon.

West-Indische Regerings-reglementen.

Verschenen is het advies, uitgebracht van de, door de vereniging Indië-Nederland ingestelde commissie ter bestudering van de wetsontwerpen tot herziening der Regerings-reglementen van Suriname en Curaçao.

Het overwegendst bezwaar heeft de commissie tegen de redactie van het artikel, dat de verhouding regelt van den Gouverneur tot de Kroon. Was tot nu bepaald, dat de Gouverneur zijn ambt waarneemt „met stipte inachtneming van 's Konings bevelen", in het ontwerp zijn deze laatste woorden vervallen. Hiermee stelt het ontwerp zich wederom op het standpunt, waartegen in 1925 bij de behandeling van de Indische Staatsregeling in de Kamer zulk een hevig verzet is gerezen.

Niet alleen om de Gouverneurs in dezelfde verhouding tot de Kroon te brengen als een Gouverneur-Generaal, maar ook om te voorkomen, dat anders à contrario men tot een andere betekenis van de positie van die Gouverneurs dan van den Gouverneur-Generaal zou kunnen besluiten, acht de commissie aanvulling van het betrokken artikel nodig.

Een ander op de imperiale verhoudingen betrekking hebbend amendement van dezelfde heren, dat in de Indische Staatsregeling werd opgenomen, is ook weder in deze ontwerpen ter zijde gelegd. Het is dat betrekking hebbende op de geringe overgebleven wetgevende bevoegdheid van den Koning. Terwijl alle inwendige aangelegenheden door de machten in het overzeese gebied geregeld worden, is de Koning ongeveer alleen gelaten de regeling van de aangelegenheden van defensie en diplomatie.

Uitvoerige beschouwingen wijdt de commissie vervolgens aan de vertegenwoordigende lichamen en hun samenstelling.

Voor wat Suriname betreft heeft de commissie ernstige bezwaren tegen de voorgestelde regeling van de samenstelling van de Koloniale Staten.

De Commissie is daarom van mening, dat eerder dan terug te treden op de afgelegde weg van volksvertegenwoordiging en weder in te voeren een systeem, waarmede 34 jaren geleden gebroken werd, omdat het geen enkel voordeel maar wel nadelen opleverde, een middel om de vertegenwoordiging van bedoelde groepen in de Staten door eigen leden meer kans van slagen te geven, hetwelk gevonden zal kunnen worden niet alleen door een voorgenomen uitbreiding van het kiesracht maar bovendien door een wijziging van het thans bestaande kiesstelsel.

Willem de Zwijgerschool.

Zondagmiddag werd het nieuwe gebouw geopend, van deze bijzondere school, een stichting van de vrijmetselaarsloge Igualdad. Het woord werd gevoerd door den president W. A. Jonckheer en het hoofd der school L. Maduro.

KOLONIALE RAAD.

Dinsdag 9 April 1935.

Onder de ingekomen stukken waren een ontwerpverordening tot oprichting van een pensioenfonds.

een ontwerp tot vaststelling van het slot der rekening over 1932.

een ontwerp wijziging tot tijdelijke heffing van bijzonder invoerrecht op benzine.

een ontwerp tot vereenvoudiging van de bepalingen op onderhoudsplicht.

een schrijven waarbij de Heren van de Biezen, Arends en Muskus tot leden waren herbenoemd en tot voorzitter de Hr. Cohen Henriquez en tot ondervoorzitter de Hr. van der Linde Schotborgh.

een schrijven dat aan den Heer Gronemeyer 2 dagen verlenging van verlof was verleend en verder weer in activiteit was hersteld.

een schrijven van het Subcomitee of the association of steams hiplines, waarin tijd gevraagd werd om met de respectievelijke hoofdkantoren te corresponderen, en als gevolg 3 maanden uitstel voor de definitieve uitspraak.

Na een gelukwens van den Voorzitter aan de opnieuw benoemde Heren werden behandeld de

Ontwerp-verordening tot aanvulling van de „Loondienstverordening 1922" (P.B. 1932. No. 106) (1934-1935-31) en de ontwerp-verordening tot aanvulling van de „Slacht- en keuringsverordening 1933" (P.B. 1933 No. 17) (1934-1935-36) beide ontwerpen werden zonder hoofdelijke stemming aangenomen.

K KRO O PHOHI-UITZENDING

op Zondag, 14 April 1935 van 15.00-16.00 uur A.T. op golflengten 19.71 en 25.75 M.

PALMZONDAG.

1. Pausmars.
2. Medische Causerie.
3. Ouverture van de opera „Oberon", C. M. v. Weber (Gramofoonmuziek).
4. De Wereld in Vogelvlucht door Paul de Waart.
5. Van en Voor de Missiepost.
6. a. Melodie op 42 No. 3, P. Tschaikowsky, gespeeld door Mischa Elman, viool met klavierbegeleiding.
   b. Kerkkoor uit „Cavalleria Rusticana", P. Mascagni (Gramofoonmuziek).

REGENVAL

in het Tweede District over de maand Maart 1935.

Rust	27	m.m.
Klein Kwartier	35	m.m.
Santa Rosa	16	m.m.
Scherpenheuvel	40.5	m.m.
Montagne	23.5	m.m.
Groot Sint Joris	25.5	m.m.
New Port	27	m.m.
Zuurzak	22	m.m.
Santa Maria	84	m.m.
Blauw	72	m.m.
Hato	52.5	m.m.

V er Hollands sprekende katholieken.

De wekelijkse kerkelijke diensten in de stadparochies.

Kathedraal.

Witte Donderdag.
8 uur Pontificale H. Mis, Oliewijding. Processie.
De gehele dag tot 12 uur 's nachts aanbidding.
Goede Vrijdag.
8 uur Ceremonie.
3 uur Kruisweg.
7 uur Meditatie.
Paas-Zaterdag.
6 uur Plechtigheden.
7½ uur H. Mis.

San Mateo.

Woensdag.
Hele dag biechthoren.
Witte Donderdag.
6 uur Plechtige H. Mis met processie naar 't H. Graf.
De gehele dag aanbidding tot 's nachts 12 uur.
7 uur Donkere Metten.
Goede Vrijdag.
7 uur De plechtigheden.
3 uur Kruisweg en lijdensmeditatie.
7 uur Donkere Metten.
Paas-Zaterdag.
6 uur Plechtigheden, daarna gezongen H. Mis,
De gehele dag gelegenheid om te biechten.
Pasen.

Pietermaai.

Palmzondag.
Voor de H. Mis wijding der palmen.
Witte Donderdag.
7 uur plechtige H. Mis,
's avonds 6½ uur donkere metten,
de gehele dag aanbidding tot 12 uur 's nachts.
Goede Vrijdag.
Om 7 uur beginnen de plechtigheden,
's Middags om 3 uur kruisweg en meditatie,
's avonds om 6½ uur donkere metten.
Paas-Zaterdag.
5½ uur wijding van Paaskaars en doopvont,
6 uur gezongen H. Mis.

JAARVERGADERING ALGEM. NED. VERBOND.

Groep Nederlandse Antillen.

Er was voor deze avond meer belangstelling als gewoonlijk; vermoedelijk wel om de daaraan toegevoegde lezing van Ds. Milet.

Deze opende de vergadering met een herdenkingswoord aan de overleden Prins Hendrik en Koningin Moeder Emma, en een bijzonder pieteitvolle herdenking van het overleden lid van de groep Pater Euwens. Als werkzaamheden van het Bestuur werd in herinnering gebracht de herdenkingsfeesten van de 300 jarige vereniging Curaçao-Nederland.

Bij de Bestuursverkiezing werden dezelfde Heren weer herkozen. Tegencandidaten waren er niet.

Bij de rondvraag vroeg de Hr. Veldman de reden waarom de steun (meer een bemiddeling tot steun) voor Hou en Trouw, na eerst te zijn aangenomen in de volgende bestuursvergadering was geweigerd. Het kinderblaadje was toch zeker ter bevordering van de Nederlandse taal in dit gebiedsdeel.

De voorzitter Milet antwoordde, dat een dergelijke steun tegen het verbondsreglement was, daar het tijdschrift godsdienstig was en het verbond zich daarmee niet inlaat.

Doch de Heer Veldman repliceerde en kwam met een reeks Christelijke, en Protestante Verenigingen en tehuizen, die allen steun hadden gehad van het Verbond in boeken, zelfs waren er zoveel Bijbels uitgedeeld.

De Hr. Veldman stelde dan voor, de alzitter het antwoord over en zeide, dat er hier verwarring was tussen Nederlands Verbond en Boekenfonds, twee onderscheiden zaken (maar toch in één Verbond. Red.). De Hr. Rustige lichtte verder nog toe met een vergelijking van de boekenuitdeling op Koninginnedag, waar aan de kinderen boeken worden gegeven, naar keuze van de onderwijzers.

De Hr. Veldman stelde dan voor de algemene vergadering over deze steun te laten stemmen. Er volgde enige discussie, waaraan ook het lid Schrils meedeed, die Hou en Trouw een echt propagandablaadje noemde, waarin o.a. stond, volgens mededeling van een vriend: **Wordt katholiek.** Toon en wijze van optreden van deze Heer was niet.........

Het bestuurslid Pater Bartel kwam tegen dit lid op; beweerde dat het blad geen propagandablaadje was, en dat de door het lid Schrils gebezigde uitdrukking, er zeker niet in staat. Aan Proselietenmakerij doen wij Katholieken niet. Bij stemming om het bestuursbesluit te handhaven of het terug te voeren naar de bestuursvergadering werd, alleen met de stemmen der Katholieken vóór, en 2 onthoudingen, door een grote meerderheid verworpen.

De Hr. Veldman kwam nu met een voorstel om een commissie te benoemen in de geest van het boekenfonds van het A.N.V. om zodoende toch zijn doel te bereiken.

Dit werd verwezen naar de Bestuursvergadering. De Hr. Bode, kwam nog met de opmerking dat van het Verbond naar buiten niets te bemerken was. Een tweede vraag was, waarom de gelden niet op tijd worden geïnd. Ook waren er klachten van het hoofdbestuur hieromtrent.

Maar de Hr. Bode deelde mede, dat dit in de algem. Vergadering was medegedeeld en ook in het bondsblad had vermeld gestaan.

De Voorzitter — Hoe weet u dat?

Voor de verdere opmerkingen van den Hr. Bode, dankte de Voorzitter.

Hierna hield Ds. Milet een keurige lezing over **Vlaamse kerels.** Het was na een doorlopen van de Nederlandse litteratuur een beschouwing over de Vlaamse litteraire kunst, voornamelijk van de familie Gezelle-Verriest-Streuvels. Spr. die zelf met verschillende dezer kunstenaars had verkeerd, had zich diep ingedacht in het leven dezer mensen en wist er zijn hoorders van te doen genieten. Gevoelvol vooral waren de gedichten, zoals de Hr. Milet ze voordroeg.

Dit tweede deel van de avond was voor het 30 tal hoorders, die met grote oplettendheid zaten te luisteren een avond van groot genot en lering. Rep.

Aan den postbeambte op Saba Alf. Hassell is ingaande 1 Mei 1935 om andere redenen dan ziekte, vier weken vrijstelling van dienst en in aansluiting daaraan vijf maanden verlof verleend, met vergunning deze tijd geheel of gedeeltelijk in het buitenland door te brengen.

Protestantse Vereniging voor liefdadigheid en maatschappelijk werk.

Op 3 April ll. heeft de oprichting plaats gehad van genoemde Vereniging. Aan een verslag aan **La Prensa** meegedeeld, ontlenen wij:

Er waren 531 personen tegenwoordig en verder nog een 100 tal adhaesiebetuigingen.

Uit een rede van den leider der vergadering de Hr. C. N. Winkel blijkt, dat de Vereniging zich stelt op Christelijk standpunt en zal alle kerkelijke en buitenkerkelijke Protestanten in zich kunnen verenigen. Allen die zich bekennen tot het Protestants Christendom te behoren, zijn dus van harte welkom in deze Vereniging.

Ds. Milet deelde nog mede, dat uit de praktijk van één enkel Predikant van Willemstad gebleken is, dat minstens 174 Protestantse zieken, 3 Protestantse ouden van dagen en 11 Protestantse wezen verpleegd worden in inrichtingen beheerd door andersdenkenden.

De Vereniging zal dan ook als doel nastreven de Protestantse ouden van dagen, zieken en wezen te doen verplegen in Protestantse omgeving.

Hierna werd de gelegenheid opengesteld zich als lid der Vereniging op te geven. Een 254 tal personen schreven zich als lid in.

Na een korte pauze werden bij acclamatie tot Bestuursleden gekozen:
C. N. Winkel, Voorzitter.
R. J. Beaujon Jr., Onder-voorzitter.
P. Th. S. Krafft, Secretaris.
W. F. M. Lampe, Adjunct Secretaris.
C. M. Boom, Penningmeester.
J. F. Quast, Adjunct Penningmeester.
Mevr. Eldermans,
Mevr. Van Lindonk, Commissarissen.
Mej. Fl. v. d. Linde Schotborgh,
J. G. Status Muller,
J. de Vries,
W. A. Jonckheer Jr.,
J. P. Bakhuis,
Neuman Pieterz., Commissarissen.
G. J. Ferguson,
F. Ph. Bichon van Ysselmonde,
C. H. Balbian Verster.

De contributie voor leden zal bedragen minstens ƒ 4.— per jaar, des gewenst per kwartaal te betalen. Begunstigers dragen een bedrag bij van minstens ƒ 50.— ineens of minstens ƒ 10.— per jaar.

Alleen Protestanten kunnen lid worden der Vereniging; andersdenkenden kunnen echter wel begunstigers met adviserende stem worden.

De Voorzitter deelde mede, dat de geldmiddelen der Vereniging zullen worden gezocht door het werven van meerdere leden, door het houden van een bazaar en door alle andere wettige middelen.

Nadat de heer Schrils medegedeeld had dat hij reeds een gift van N.N. groot ƒ 500.— had ontvangen en opgewekt had tot het volgen van dit tot verheugend stemmend voorbeeld, dankte de voorzitter de aanwezigen voor de betoonde belangstelling en sloot Ds. Milet de samenkomst met gebed.

Het Bestuur wekt gaarne ieder Protestant op om zich als lid der Vereniging op te geven bij den Secretaris, den heer P. Th. S. Krafft, Postkantoor Willemstad, bij wien ook begunstigers zich kunnen melden.

Belangrijk nieuws voor Radio-amateurs.

Naar wij vernemen beginnen de plannen der Curaçaose Radio Vereniging tot het in exploitatie nemen van een eigen zender meer en meer vastere vorm aan te nemen. Zijn wij wel ingelicht, dan is er bij verschillende firma's reeds prijsopgave gevraagd voor de kosten van een zendinstallatie.

Wij wensen de C.R.V. veel succes toe, opdat wij binnen afzienbare tijd de wereld kunnen tonen dat ook Curaçao met zijn tijd weet mede te gaan.

Cur. Volkskr.

Nieuwe Perszusters.

Naar we reeds enige tijd geleden hebben vernomen is er op Aruba een tweede blad opgericht nl. **El Observador**, een der uitgevers is het raadslid Eman. We hebben met het blad nog geen kennis mogen maken, evenmin met de nieuwe krant van de C.P.I.M. de **Nieuws- en beursberichten**, welk blad ook thans geregeld moet verschijnen, al is het nog voorlopig in een klein formaat.

Consulaat Cuba.

Gedurende de afwezigheid van den consul de Hr. Ricardo Riano y Jauma zal het consulaat van Cuba worden waargenomen door den Hr. Ernesto C. Martijn.

Regenval.

Gedurende de maand Maart gaf de regenmeter van het St. Thomas-College een regenval aan van 20.5 m.m.

APOSTOLAAT TER ZEE,

Zeemanshuis, Klipstraat 51 boven.

Gedurende de laatste drie maanden van dit jaar, nl.: eerste kwartaal, bezochten het Zeemanshuis alhier respectievelijk 233, 222 en 355 person, totaal 810. Van dit aantal waren 386 schepelingen en 424 particulieren.

Zaterdag-avond, Zondag en Maandag ll. was ons Zeemanshuis druk bezocht door de bemanning van de **Costa-Rica**, die twee en een halve dag in onze haven bleef en de **Stuyvensant**, die ook Zondag hier was.

Niet minder dan 367 brieven en kaarten werden in de brievenbus van ons Zeemanshuis door de zeelui van de **Costa Rica** gelaten, terwijl onze beheerder, G. J. Weverinck, voor verdere posten dier brieven enz. enz. zorg zal dragen.

Zaterdag en Zondag alléén waren in ons Tehuis 72 personen; 50 schepelingen en 22 leden van het Apostolaat ter Zee.

De bemanning van de Costa Rica amuseerde zich met piano- en radio-muziek.

Bezoekt ons Zeemanshuis!
Helpt ons Zeemanshuis!
Steunt dit mooi werk!

Administratie.

Zeilvaart over de maand Maart 1935.

Binnengekomen van:

Aruba	41
Azua Sto. Domingo	1
Bonaire	31
Higuerote	3
La Guayra	6
La Vela de Coro	14
Las Piedras	2
Maracaibo	2
Port of Spain, Trinidada	1
Pto. Cabello	11
Tucacas	18
Zee	8
Totaal	129

Vertrokken naar:

Aruba	41
Bonaire	28
Cumana	1
Guanta	2
Jacmel	4
La Guayra	15
La Vela de Coro	21
Maracaibo	2
Ponce P. R.	1
Pto. Cabello	18
Pto. Sucre	1
Sto. Domingo	1
St. Vincent	1
Totaal	136

VERGELIJKENDE STAAT van de op het eiland Curaçao ingeklaarde vaartuigen.

Stoomschepen:
Maart 1935, aantal: 406, netto inhoud in M3: 2.528.944.
Maart 1934, aantal: 429, netto inhoud in M3: 2.818.132.
Januari t/m Maart 1935, aantal: 1149, netto inhoud in M3: 7.550.551.
Januari t/m Maart 1934, aantal: 1929, netto inhoud in M3: 8.022.946.
Zeilschepen:
Maart 1935, aantal: 129, netto inhoud in M3: 13.751.
Maart 1934, aantal: 109, netto inhoud in M3: 8351.
Januari t/m Maart 1935, aantal: 366, netto inhoud in M3: 37.998.
Januari t/m Maart 1934, aantal: 290, netto inhoud in M3: 22.818.

Boekbespreking.

KATHOLIEKE MISSIE IN NEDERL OOST-INDIE.

Het jaarboek 1934-'35 verschenen.

Het kostelijk maar niet kostbaar boek*) is wederom uit Indië hier ontvangen. Kostelijk, omdat het ons niet alleen geeft alle mogelijke inlichtingen omtrent het godsdienstig leven en het katholiek onderwijs in Indië, volledig statisch uitgewerkte gegevens op allerlei gebied ons verschaft, maar vooral omdat het zo duidelijk mogelijk ons laat zien de staat, en laten wij er, God zij dank, mogen bijvoegen, de vooruitgang van de Katholieke missie in ons Indië.

Het is hier de plaats niet om de bewijzen voor dat laatste te geven, laat ieder, die er belang in stelt — en dat moet toch eigenlijk ieder Katholiek Nederlander wezen, want het geldt toch de Missie in ons eigen gebied — zelf zich dat boek aanschaffen en het doorbladeren alleen zal hem met grote vreugde en innige dankbaarheid vervullen.

Wat een vooruitgang in missionering! In 1830 waren voor datzelfde uitgestrekte gebied slechts vijf priesters en geen broeders of geen zusters. In 1880 was gelukkig reeds een vooruitgang te boeken van 16 priesters, 10 broeders en 136 zusters. Veel groter was dat weer in 1930, toen er in onze Oost werkzaam waren 301 priesters, 325 broeders en 1029 zusters, maar thans wordt het leger van Christus daar gevormd door 396 priesters, 359 broeders en 1410 zusters. Is het dan te verwonderen, dat het aantal katholieken jaarlijks toeneemt en, vergeleken met verleden jaar, weer een toename is te boeken van 59.385.

Maar niet alleen geeft het Jaarboek dergelijke waardevolle cijfers, het verschaft daarenboven alle gegevens omtrent het Katholieke verenigingsleven, de Katholieke ziekenverpleging, de Katholieke pers in Ned. Indië. Men mag het dan ontbreken bij hen, die naar Indië gaan of bij wie, als vanzelf een Katholiek, die naar Indië gaat, zijn inlichtingen neemt, b.v. bij den geestelijke. Waarlijk in geen pastorie ontbreke dit kostelijke, waardevolle Jaarboek.

Een grote verspreiding zij dit Jaarboek van harte toegewenst.

*) Te verkrijgen bij het Centraal Katholiek Koloniaal Bureau, Laan Copes van Cattenburch 76, Den Haag. ƒ 1.50 plus 17½ porto (giro 17606 ten name van P. G. Groenen.)

Boekbeoordeling.

HISTORIA, Maandschrift voor geschiedenis. Uitgave van Kemink en Zoon N.V. Over den Dom — Domplein 2 — Utrecht.

Adres voor Redactie: Mr. E. van Beusekom Oostebeek, Stationsweg 2, Telefoon 5050.

Adres voor Administratie: Domplein 2 Utrecht, Telefoon 11986.

We ontvingen de eerste aflevering van bovenstaand maandschrift, keurig uitgegeven in Super royaal formaat op kunstdrukpapier en geïllustreerd naar uitsluitend authentieke bronnen. Een groot aantal historici van naam hebben zich bereid verklaard als vaste medewerkers toe te treden.

De abonnementsprijs is per jaar zes gulden.

Wanneer we hier de inhoud geven van de eerste aflevering, spreekt dit vanzelf reeds voor een aanbeveling.

INHOUD.

Onze „lamme koning" of de vlucht uit het tuinpoortje.
De overbrenging van het stoffelijk overschot van Prins Willem George Frederik van Oranje-Nassau.
De laatste Dauphin van Frankrijk.
Nederlandsche Kasteelen. I.
Een der merkwaardigste geslachten van Europa. De familie Battenberg.
Les deux incorruptibles: Robespierre en Poincaré.
Het laatste beleg van Naarden.

DE HEER EN MEVROUW

A. J. Nijhuis-Wesseling

betuigen hiermede hun hartelijken dank voor de vele blijken van belangstelling bij hun huwelijk ondervonden.

Curaçao April 1935.

Gedetailleerd economisch overzicht van het jaar 1934.

Het jaar 1934 mag voor Curaçao, als havenplaats, gunstig genoemd worden. Vele toeristen bezochten Curaçao en hebben, niettegenstaande de lage dollarkoers, aanzienlijke inkopen gedaan.

Het totaal gewicht van de producten, ingevoerd voor verwerking in de petroleum-raffinaderijen, vertoond een vooruitgang van 2,6%. De totale invoer is toegenomen met circa 3% vergeleken met de totale invoer over het jaar 1933.

BEVOLKING.

Deze bedroeg op de laatste dag van het jaar 1934 als volgt:

op Curaçao 25035 mannen en 27761 vrouwen, op Aruba 9802 mannen en 9173 vrouwen, op Bonaire 2757 mannen en 3271 vrouwen, op St. Martin 1187 mannen en 1586 vrouwen, op St. Eustatius 536 mannen en 663 vrouwen en op Saba 566 mannen en 917 vrouwen.

SCHEEPVAART.

De cijfers hiervan vertonen voor Curaçao zowel als voor Aruba een tamelijk grote verbetering. Op Bonaire echter is een vermindering, zowel van het aantal als van de netto-inhoud van stoom- en zeilschepen te constateren.

Hierna moge volgen een staatje hetwelk tevens een vergelijking met de cijfers over 1933 mogelijk maakt.

CURACAO.

	1933		1934	
	Aantal	M3 netto	Aantal	M3 netto
Binnengekomen:				
Stoomschepen	4824	28.680.985	4877	28.862.237
Zeilschepen	1232	97.698	1336	108.207

ARUBA.

	1933		1934	
	Aantal	M3 netto	Aantal	M3 netto
Binnengekomen:				
Stoomschepen	3413	19.021.111	3715	21.962.806
Zeilschepen	439	53.002	596	67.711

BONAIRE.

	1933		1934	
	Aantal	M3 netto	Aantal	M3 netto
Binnengekomen:				
Stoomschepen	56	70.115	56	54.889
Zeilschepen	465	32.254	441	33.539

De handelsvloot van de Curaçaose Scheepvaart Maatschappij is met twee schepen uitgebreid gedurende het jaar 1934, zodat het verkeer met tankschepen tussen Curaçao en Maracaibo in bovenstaande staat een gunstiger verhouding tot het overige scheepvaartverkeer inneemt als het vorig jaar het geval was.

INVOER.

De hieronder gegeven cijfers zijn vermeld voor zover thans bekend. Het is mogelijk, dat het cijfer zal moeten worden herzien, doch niet tot belangrijke bedragen.

CURACAO.

Totale waarde in 1933 *f* 86.946.387,—
Totale waarde in 1934 *f* 87.239.038,—

	1933	1934
Ledige drums	*f* 424.124,—	*f* 340.984,—
IJzer, bewerkt	72.237,—	29.175,—
Kistenhout	6.391,—	784,—
Machineriën en materialen voor petroleum-raffinaderijen	940.671,—	1.488.534,—
Gasolie	2.677.737,—	2.611.330,—
Stookolie	4.203.717,—	4.307.197,—
Ruwe olie	69.696.446,— (6.929.006 ton)	68.082.370,— (7.026.813 ton)
	f 78.021.323,—	*f* 76.860.374,—

ARUBA.

Totale waarde in 1933 *f* 62.848.002,—
Totale waarde in 1934 *f* 67.088.443,—

	1933	1934
Machineriën voor petroleum-raffinaderijen	*f* 2.974.913,—	*f* 2.772.730,—
Gasolie	330.080,—	—
Stookolie	534.156,—	537.695,—
Ruwe olie	53.678.671,— (7.025.156 ton)	58.885.402,— (8.404.659 ton)
	f 57.517.820,—	*f* 62.195.827,—

BONAIRE.

Totale waarde in 1933 *f* 255.100,—
Totale waarde in 1934 *f* 265.814,—

DOORVOER.

Het hieronder gegeven overzicht wijst de omvang van de doorvoer aan.

CURACAO.

Totaal gewicht in 1933 .119.814.647 K.G.
Totaal gewicht in 1934 131.533.489 K.G.

	1933	1934
Cement	6.359.687 K.G.	6.183.304 K.G.
Timmerhout	1.947.977 K.G.	436.438 K.G.
Hout (andere soorten)	983.838 K.G.	4.922.540 K.G.
IJzerwaren	10.452.047 K.G.	6.485.789 K.G.
Koffie	16.014.978 K.G.	15.917.357 K.G.
Tarwemeel	1.935.903 K.G.	1.681.476 K.G.
Gasoline	47.488.342 K.G.	45.153.890 K.G.
Rijst	1.781.201 K.G.	2.659.473 K.G.
Bruine suiker	3.764.989 K.G.	1.920.676 K.G.
Wijn	341.218 K.G.	254.432 K.G.
	91.020.180K.G.	85.615.475 K.G.

ARUBA.

Totaal gewicht in 1933 254.823.709 K.G.
Totaal gewicht in 1934 449.204.941 K.G.

	1933	1934
Olie (petroleum)	18.259.722 K.G.	100.106.068 K.G.
Gasoline	236.079.257 K.G.	348.892.543 K.G.
	254.338.979 K.G.	448.998.611 K.G.

BONAIRE.

Totaal gewicht in 1933 640 K.G.
Totaal gewicht in 1934 200 K.G.

Slechts ten aanzien van de Benedenwindse eilanden worden cijfers gegeven, omdat de doorvoer op de Bovenwindse eilanden als factor in de economische structuur van het Gebiedsdeel kan worden verwaarloosd.

UITVOER.

Hieronder volgt een staat van de uitvoer over 1934, vergeleken met die over 1933.

CURACAO.

Totale waarde in 1933 *f* 87.927.532,—
Totale waarde in 1934 *f* 84.971.904,—

	1933	1934
Olie: Diesel	*f* 2.877.627,—	*f* 3.416.270,—
Gas	16.357.396,—	13.655.420,—
Gasoline	25.205.417,—	25.583.670,—
Petroleum	3.927.437,—	2.232.017,—
Residu	25.739,186,—	26.305.404,—
Ruw	8.530.756,—	7.588.593,—
Smeer	4.100.338,—	5.106.428,—
Phosphorzure kalk	983.418,— (85.550 ton)	936.645,— (100.627 ton)
Steenkolen	33.024,— (2.508 ton)	3.375,— 250 ton)
	f 87.754.599,—	*f* 84.827.822,—

ARUBA.

Totale waarde in 1933 *f* 106.526.136,—
Totale waarde in 1934 *f* 76.269.403,—

	1933	1934
Olie: Diesel	*f* 4.968.600,—	*f* 6.075.468,—
Gas	370.840,—	1.276.385,—
Gasoline	61.481.603,—	35.511.644,—
Petroleum	3.161.066,—	1.515.213,—
Residu	33.699.100,—	28.578.191,—
Ruw	2.628.759,—	3.110.563,—
	f 106.309.968,—	*f* 76.067.464,—

BONAIRE.

Totale waarde in1933 *f* 67.505,—
Totale waarde in 1934 *f* 64.977,—

Ook ten aanzien van de uitvoer van de Bovenwindse eilanden worden cijfers achterwege gelaten, omdat deze onbelangrijk zijn.

LANDBOUW.

De regenval was in 1934 veel minder dan in het jaar te voren, zodat het planten van maïs, bonen en pinda's slechts op zeer kleine schaal kon plaats vinden.

De aandacht van het Bestuur bleef ook dit jaar gericht op verbetering in de kleine land- en tuinbouw op de Benedenwindse en de Bovenwindse eilanden.

Gedurende 1934 werden de vanwege het Bestuur ingevoerde sinaasappel- en cocosnootplantjes kosteloos ter beschikking gesteld van de planters.

De uitvoer van landbouwproducten van de Bovenwindse eilanden is gedurende het afgelopen jaar toegenomen.

NIJVERHEID.

De hoeveelheid ruwe olie, door de raffinaderijen op Curaçao en Aruba verwerkt, kan veilig gesteld worden op ongeveer de ingevoerde hoeveelheid.

De verwerkte en uitgevoerde hoeveelheid aloëhars wijst wederom een vermeerdering aan; zij bedroeg 553.789 K.G.

De strohoedenvlechtnijverheid werd door velen die werkloos waren of wier kostwinners zonder verdiensten kwamen, ook in 1934 beoefend; de uitgevoerde hoeveelheid is vrijwel de gefabriceerde, daar van een enigszins grote voorraad niet kan worden gesproken. De uitvoer bedroeg 20.680 dozijn hoeden.

De ijsfabricatie nam toe en bedroeg 3.702.000 K.G., waarvan 267.000 K.G. werd uitgevoerd.

Van Curaçao, Bonaire en St. Martin N. G. werd in totaal 6.478.776 K.G. zout uitgevoerd. Het cijfer van het in 1934 gewonnen zout kan niet worden opgegeven.

CIRCULATIE.

Het bankbiljettenkapitaal van de Curaçaose Bank, dat op 1 Januari 1934 *f* 4.905.930,— bedroeg, nam af en bedroeg op 31 December 1934 *f* 4.640.376,—.

Het aantal motorvervoermiddelen is toegenomen; thans rijden een 1400-tal personen- en lastwagens.

Aankomst en vertrek der schepen in de week van 14 — 20 April 1935.

S.S.	Aank.	Van	Vertr.	Naar
Falcon	14	New-York	14	Aruba, Maracaibo
Tachira	14	Maracaibo	14	New-York
Phoenicia	14	Hamburg	14	Pto. Barrios
Frida Horn	15	Hamburg	15	Cartagena
Magallanes	15	Cristobal	15	Barcelona
Mimi Horn	15	Cartagena	15	Hamburg
Midas	—	Curaçao	16	Pto. Rico, Domingo
Amor	17	N.-York via La Guaira	17	Aruba, Maracaibo
Baarn	17	Amsterdam	17	Cristobal, S. Pacifico
El Libertador	17	Maracaibo, Aruba	17	La Guaira
Remuera	17	Southampton, Londen	18	Cristobal, New-Zealand
Cuba	18	Pto. Limon	18	Le Havre
Tamaroa	18	N. Zealand, Cristobal	19	Southampton, Londen
Miranda	18	Maracaibo	19	Maracaibo
Iberia	19	Hamburg	19	Pto. Barrios
El Libertador	19	La Guaira	19	Aruba, Maracaibo
Vestvangen	19	Paramaribo	19	New-Orleans
Medea	19	Maracaibo	19	New-York via P. Cabello
Patricia	19	Pto. Barrios	19	Hamburg
Caracas	20	New-York	20	Aruba, Maracaibo
Cottica	20	New-York via Haiti	21	Amsterdam via Venezuela & Suriname.

Bijblad van de „AMIGOE DI CURAÇAO" van 13 APRIL 1935.

SPORT-RUBRIEK.

Officiële Mededelingen VAN "De Curaçaose Voetbalbond."

WEDSTRIJD-UITSLAGEN 7 April 1935.

A-klasse:	ASIENTO—BISMARCK	1—4
	JONG HOLLAND—M.S.V.	5—1
	R.C.C.—TRAPPERS	1—0
B-klasse:	HERCULES II—ATLETICO	2—1
	TRANSVAAL II—VOLHARDING II	0—1

STAND-COMPETITIE-WEDSTRIJDEN per 7/4 — 35. —

A-klasse:	Gesp.	Gew.	Gelijk	Verl.	Doelpunten voor	Doelpunten tegen	Punten
ASIENTO	1	0	0	1	1	4	0
AJAX	1	0	1	0	0	0	1
BISMARCK	1	1	0	0	4	1	2
HERCULES	0	0	0	0	0	0	0
H.V.V.	1	0	1	0	0	0	1
JONG HOLLAND	1	1	0	0	5	1	2
M.S.V.	1	0	0	1	1	5	0
R.C.C.	1	1	0	0	1	0	2
TRAPPERS	1	0	0	1	0	1	0
TRANSVAAL	0	0	0	0	0	0	0
VOLHARDING	0	0	0	0	0	0	0
B-klass:							
AJAX II	0	0	0	0	0	0	0
ASIENTO II	0	0	0	0	0	0	0
ATLETICO	1	0	0	1	1	2	0
BISMARCK II	0	0	0	0	0	0	0
HERCULES II	1	1	0	0	2	1	2
JONG HOLLAND II	0	0	0	0	0	0	0
M.S.V. II	0	0	0	0	0	0	0
R.C.C. II	0	0	0	0	0	0	0
TRAPPERS II	0	0	0	0	0	0	0
TRANSVAAL II	1	0	0	1	0	1	0
SCHERPENHEUVEL	0	0	0	0	0	0	0
VOLHARDING II	1	1	0	0	1	0	2

WEDSTRIJD-PROGRAMMA.

Zondag, 14 April.

MUNDO NOBO:
A-klasse: HERCULES-VOLHARDING
Aanvang: 4.30 precies
Scheidsr.: Kranenburg

B-klasse: JONG HOLLAND II-M.S.V. II
Aanvang: 3.15 precies
Scheidsr.: Corsica

DE HOOP:
A-klasse: TRANSVAAL—TRAPPERS
Aanvang: 4.30 precies
Scheidsr.: Winters

GASPARITO:
A-klasse: H.V.V.—R.C.C.
Aanvang: 4.30 precies
Scheidsrechter.: Schouwé

RIO CANARIO:
B-klasse: ASIENTO II—ATLETICO
Aanvang: 4.30 precies
Scheidsr.: Wix

Zondag, 21 April.

MUNDO NOBO:
A-klasse: HERCULES—JONG HOLL.
Aanvang: 4.30 precies
B-klasse: R.C.C. II—TRAPPERS II
Aanvang: 3.15 precies

DE HOOP:
A-klasse: BISMARCK—H.V.V.
Aanvang: 4.30 precies

GASPARITO:
A-klasse: AJAX—M.S.V.
Aanvang: 4.30 precies

Maandag, 22 April.

MUNDO NOBO:
A-klasse: M.S.V.—VOLHARDING
Aanvang: 4.30 precies
B-klasse: AJAX II—BISMARCK II
Aanvang: 3.15 precies

GASPARITO:
B-klasse: ASIENTO II-JONG HOLL. II
Aanvang: 4.30 precies

SCHERPENHEUVEL:
B-klasse TRAPPERS II-SCHERPENH.
Aanvang: 4.30 precies
(De bus naar Scherpenheuvel vertrekt om 3.45 p.m. van het Wilhelminaplein)

Zondag, 28 April.

MUNDO NOBO:
A-klasse: BISMARCK—JONG HOLL.
Aanvang: 4.30 precies
B-klasse: HERCULES II—R.C.C. II
Aanvang: 3.15 precies

DE HOOP:
A-klasse: TRANSVAAL—VOLHARD.
Aanvang: 4.30 precies
B-klasse: M.S.V. II—AJAX II
Aanvang: 3.15 precies

RIO CANARIO:
A-klasse: ASIENTO—TRAPPERS
Aanvang: 4.30 precies

Zondag, 5 Mei.

DE HOOP:
A-klasse: AJAX—HERCULES
Aanvang: 4.30 precies
B-klasse: BISMARCK II-J. HOLL. II
Aanvang: 3.15 precies.

MUNDO NOBO:
A-klasse: M.S.V.—R.C.C.
Aanvang: 4.30 precies
B-klasse: ATLETICO-VOLHARD. II
Aanvang: 3.15 precies.

JUNIOR COMPETITIE.

MUNDO NOBO:
ZATERDAG 13 APRIL 1935.
AANVANG: 4.30 P.M.
AJAX—ASIENTO.

DE JUNIOREN-COMMISSIE.

IN- EN AFSCHRIJVINGEN WERKENDE LEDEN van 1 t/m 8 April 1935.

INGESCHREVEN:
„VOLHARDING" E. A. SENIOR Piet Heinstraat 29, per 5-4-1935.
„VOLHARDING" W. J. RUYTER, Charo 295 per 5-4-1935.
„AJAX" A. THIELMAN, ? per 8-4-1935.
„AJAX" J. CYNTJE, Jan Doret 27, per 8-4-1935.
„BISMARCK" S. SCHARBAY, Asiento 36, per 1-4-1935.
AFGESCHREVEN:
„TRAPPERS" M. PIETERS, Monte Verde M. 144, per 5-4-1935

ROOSTER VAN OEFENDAGEN OP HET SPORTTERREIN MUNDO NOBO, SEIZOEN 1935.

		1e en 3e week	2e en 4e week
Zondag	(vanaf 8 a.m. — 10.30 a.m.)	Gereserveerd	AJAX
Maandag	(vanaf 4 p.m.)	H. V. V.	ATLETICO
Dinsdag	idem	R. C. C.	Gereserveerd
Woensdag	idem	BISMARCK	JONG HOLL.
Donderdag	idem	TRAPPERS	VOLHARDING.
Vrijdag	idem	TRANSVAAL	M. S. V.
Zaterdag	idem	HERCULES	JUNIORES

Hieronder volgt de samenstelling der verschillende Commissies van de C.V.B., zoals door het Bestuur benoemd uit door de verenigingen gestelde candidaten :

Commissie van beroep:
1. G. Meurs
2. E. Martijn
3. E. R. Golio
4. J. C. Quast
5. H. de Jongh

Strafcommissie:
1. H. M. Henriquez R.
2. R. Goeloe
3. Edg. Palm
4. M. Nahar
5. J. H. van Werkhoven

Reglementscommissie:
1. A. J. Maduro
2. E. R. Goilo
3. J. H. van Werkhoven

Elftalcommissie:
1. L. Faverey
2. A. Sintiago
3. H. Weber

Spelregel- en Protestcommissie:
1. A. J. Maduro
2. J. Gouw
3. A. Lieder

Scheidsrechtscommissie:
1. G. Beltram
2. H. Elfrink
3. H. Winters

Het Bondsbestuur verzoekt aan een ieder, die in bezit is van een kaart, welke doorlopend toegang geeft tot de terreinen, deze kaart bij het bezoeken van de terreinen steeds bij zich te dragen.

Toegang tot de terreinen zal **uitsluitend** op vertoon van bovengenoemde kaart gegeven worden.

Aangezien de (groene) kaarten voor het seizoen 1935 nu gedistibueerd zijn zal op vertoon van een kaart 1934 (rood of oranje) GEEN toegang tot de terreinen verleend worden.

De Vereniging Asiento is voor een bedrag van *f* 1.— beboet wegens het niet tijdig indienen van wedstrijd- en ruilformulieren voor de wedstrijd van Zondag, 7 April. De aandacht van betrokken vereniging wordt gevestigd op Art. 32 van het H.R. en Art. 9 en 10 van het R.C.W.

De Verenigingen **Atletico** en **H.V.V.** zijn, elk voor een bedrag van *f* 5.—, beboet wegens het laten medespelen van ongerechtigde spelers in de door deze verenigingen gespeelde wedstrijden op 7 April. (In Atletico hebben medegespeeld C. de Mey en A. R. Veseizen. Deze zijn niet als lid opgegeven. In H.V.V. hebben medegespeeld J. Roos en W. Walraven, beiden van R.C.C. en C. Roggeveen, welke is opgegeven als donateur.) Art. 11, lid 2. R.C.W.)

Het Bestuur heeft besloten de leiding van de Competitie voorlopig op te dragen aan een Commissie, bestaande uit de HHr. Dr. Desertine, Dr. Oduber en J. H. van Werkhoven. Alle stukken, dus ook de elftal-opgaven, welke betrekking hebben op de Competitie, moeten worden gericht aan: DE COMPETITIE-COMMISSIE, **Pietermaai 43.**

Ledenopgaven, wedstrijd- en ruilformulieren moeten worden gericht aan den 2den Secretaris v. d. C.V.B., **Ninaberstraat 21.**

Correspondentie, welke geen betrekking heeft op de Competitie, wedstrijden, opgaven van leden, moet wo:rden gericht aan den 1sten Secretaris, Dr. A. W. J. M. Desertine, **West Indische Compagniestraat 11-13.**

Het Bestuur.

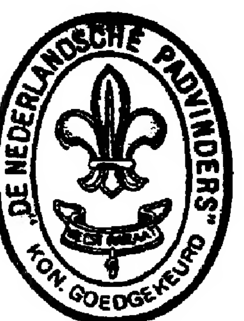
VOETBAL IN NEDERLAND.

Om het landskampioenschap:
Velocitas—Ajax 0—1 Go Ahead—D.W.S. 1—0
Competitie wedstrijd:
B.V.V.—Longa 2—2
Promotie-degradatie wedstrijden:
Blauwwit—Z.V.V. 3—0 H.B.S.—O.D.S. 2—2
Beslissingswedstrijd 2de klasse kampioenschap:
H.V.V.—C.V.V. 2—0

Lijst van aangesloten verenigingen.

Naam der Vereniging.	a. Datum v. Opricht. b. Rechtspersoonlijk verkregen.	Naam en Woonplaats van den Secretaris.	Naam en Woonplaats van den Penningmeester.	Costuum: T.: Trui. B.: Broek. K.: Kuosen.	Aantal werk. leden.	Neemt deel aan de competitie met:
Sportververeniging AJAX	a. 19 Juli 1929	A. J. Laurens Javastraat 43	H. Veeris Marchena 28	T. Groen met witte kraag en manchetten. B. Wit. K. Groen.	30	2
Sportclub ASIENTO	a. 5 Januari 1921 b. 4 Mei 1932	F. A. Vromans Emmastad 89	C. J. Wimmers Julianadorp 40	T. Rood met witte kraag en manchetten. B. Wit. K. Zwart met rood-witte omslagen.	32	2
C.V.V. ATLETICO	a. 17 September 1931	Jacob M. José Welatina 36	Jacob M. Felix Welatina 36	T. Wit met groene banen over borst en rug. B. Wit. K. Gewoon.	30	2
C.V.V. BISMARCK	a. 25 Februari 1930	M. Daal Monte Verde 186	E. Ruiz Pietermaai 15	T. Groen-rood, verticaal gestreept. B. Wit. K. Zwart.	49	2
Sportver. HERCUES	a. 11 April 1929	I. A. Franka Juan de Ampuesstr. 5	A. Evertsz Volksbondstr. 6	T. Rood, wit, blauw; banen breed; verticaal. B. Wit. K. Zwart, omslagen wit gestreept.	59	2
H. V. V. [Holl. Voetbalver.]	a. 5 Januari 1935	A. J. de Waabd Carthagenastraat 18	H. Loman Hotel de Hoop	T. Wit. B. Zwart. K. Zwart met witte banden.	20	1
M. S. V. [Militaire Sportver.]	a. 31 October 1928	E. Handels Waterfort	H. Bos Mil. Politie	T. Blauw, wit (in blokken). B. Wit. K. Blauw, wit, blauw.	48	2
R.K.S.V. JONG HOLLAND	a. 15 Juli 1919	A. P. Loewenthal Bitterstraat 1	W. de Jongh Sebastopolstr. 1	T. Rood, wit, blauw, smalle banen, verticaal. B. Wit. K. Gewoon.	62	2
Sportver. R. C. C. [Racing Club Curaçao]	a. 25 Augustus 1926 b. 14 Maart 1932	J. P. M. v. Heeswijk Hotel de Jonge Emmastad	V. Naar Zaantjessteeg 26	T. Blauw, wit, verticaal gestreept. B. Zwart. K. Zwart, wit.	48	2
C.V.V. SCHERPENHEUVEL	a. 1 Januari 1933	Frater M. Tharasius Scherpenheuvel	Frater M. Tharasius Scherpenheuvel	T. Rood met groene kraag en manchetten. B. Zwart. K. Zwart met witte omslagen.	30	1
V.V. TRANSVAAL	a. 6 Maart 1925	R. Willems Cornelis Dirksweg 2	J. Gelenbrecht J. H. Fergusonstr. 14	T. Groen, zwart, verticaal gestreept. B. Wit. K. Zwart met groen-zwarte omslag.	37	2
C.S.C. TRAPPERS	a. 17 September 1925	R. C. Corasol Cornetweg K. 21	O. R. Davelaar Nuyensweg 4	T. Wit met zwart-wit-zwart schild. B. Zwart. K. Zwart met witte banden.	49	2
C.V.V. VOLHARDING	a. 18 Februari 1921	C. S. Deville Amsterdam 7	E. Minguel Sabelstraat 38	T. Zwart, rood, verticaal gestreept. B. Zwart. K. Rood-zwart.	52	2

DE NEDERLANDSE PADVINDERS-VERENIGING.

AFDELING WILLEMSTAD — CURACAO.
GROEPNIEUWS
van Maandag 15 tot en met Zondag 21 April 1935.

Uit de leiderskamer: In verband met mijn afwezigheid gedurende 14 dagen, zal de groepleiding gedurende die tijd berusten bij vaandrig **W. G. de Haseth,** welke eveneens de **troepleiding zal waarnemen tot mijn terugkeer.** (13 tot en met 28 April).

In de TROEPRAAD van 7 April is besloten het VADERKAMP uit te stellen en te houden op 24—25 Mei, eveneens te GROOT PISCADERA.

DE MOEDERDAG (DINER) te houden op 12 Mei e.k., de dag waarop de N.P.V. haar 25-jarig JUBILEUM zal vieren.

Patrouille-bijeenkomsten: Voor WOLVEN en HERTEN op DINSDAG, 16 APRIL en voor ARENDEN en VOSSEN op WOENSDAG 17 APRIL.

Beide avonden worden de bijeenkomsten gehouden van half zeven tot acht uur. (P.L.'s geven een met inkt geschreven programma aan vaandrig de HASETH af, welke deze oplegt tot mijn terugkeer.)

(P.L.'s maken tot hun programma 2e klasse training en tenminste 1 INSIGNE.)

Nieuwelingen-training: DONDERDAG 18 APRIL om half vijf verzamelen op het groepterrein voor training.

Inspectie-avond: VRIJDAG, 19 APRIL. Voor elke patrouille inspectie (in burger). Inspectie-leider: 2e Vaandrig RU BOOM. Na afloop ATHLETIEK-OEFENING. Verzamelen om 6,30 uur.

Week-end kamp Groot Sint Joris. Kamp leider Vaandrig W. G. de Haseth. Vertrek op Zaterdagmiddag om 2 uur van RIF. Terugkeer Zondagmiddag om 5 uur op het groepterrein.

DE RIMBOE JACHTEN IN DEZE WEEK DER 1e HORDE. AFDELING WILLEMSTAD-CURACOA. GROEP I.

Dinsdag, 16 April. Op de bekende tijd bij de Groene Wigwam verzamelen. Horde-spelen — Nestwerk en Gymnastiek. Verder training.

Zaterdag, 20 April. Om 2 uur op het Rif verzamelen. Gymnastiek — Nestwerk en Dasseroof. Verhaal en zwemmen.

Goede Jacht.
DE Oude Wolf.

GEVAAR VAN OORLOGSGEPRAAT.

In zijn allocutie van de vorige week heeft Z. H. de Paus erop gewezen, dat het vele spreken over de oorlog een gevaar is.

In „Current history" de December aflevering 1933 heeft W. N. Ever een artikel geschreven, waarin hij op hetzelfde gevaar wijst.

Men praat over een Duitse aanval op Oostenrijk of de Corridor, over een Hongaarse poging om de verloren provincies te herwinnen, over een nieuwe Franse bezetting van het Rijnland, over een botsing tussen Italië en Joegoslavië, altijd wordt er gepraat over oorlog „ergens in Europa", òf hij zal komen, hòè hij zal komen, wannèèr hij zal komen.

Is er inderdaad dreigend gevaar voor een nieuwe oorlog in Europa? Zijn al de vredesgaranties inderdaad van geen betekenis? Ik geloof het niet. Ik wil wedden, dat er in de komende twee jaren geen oorlog inEuropa is. Ik zou niet weten, welke regering het risico zou willen nemen, dat de „sancties" van het Volkenbondspact worden toegepast, of wie de kans wil lopen de gevolgen van een nederlaag te moeten dragen. Ik weet wel, dat vele mensen zeggen, dat de Bond nooit zou optreden en dat het Bondspact een dode letter is. En het geval van Mandsjoerije heeft hen in die mening versterkt, al was dit in vele opzichten een abnormaal geval. Maar het blijft ook waar, dat de Bond zou kùnnen optreden, dat de sancties wel eens in werking zouden kùnnen treden en dat de aanvaller zich wel eens zou kùnnen geplaatst zien tegenover alle staten-leden van de Bond. Ik geloof niet, dat er een Europese regering is, die, terwille van een betrekkelijk kleine en problematische winst, dat risico zou durven nemen.

Maar als, er dan geen oorlogsgevaar dreigt, waarom dan al dat oorlogsgepraat? Waarom praat iedereen over iets dat niet zal gebeuren? Het antwoord is interessant en belangrijk, omdat klaarblijkelijk oorlogsgepraat en oorlogsvoorbereiding niet de vrede helpen handhaven. Zij vormen een factor ten gunste van oorlog, een factor, die de balans te allen tijde naar de oorlogskant kan doen neerslaan. Ik zou haast zeggen, dat het enige oorlogsgevaar schuilt in het gepraat over oorlog en in de oorlogsvoorbereiding.

De eerste oorzaak is de ingewortelde vrees van een vasteland, dat nog nimmer twintig jaar ongestoorde vrede heeft gekend. Elk geschiedenisboek van een schooljongen in Europa herinnert eraan en suggereert de idee, dat oorlog een heel natuurlijk, normaal, bijna onvermijdelijk verschijnsel is. Het wordt als vanzelfsprekend beschouwd, dat regeringen haar gebied willen uitbreiden en dat het de grootste trots van den staatsburger is voor dat doel te sterven. De krijgshaftig-gezinde Franse jongen leest met trots van de dagen, toen de Franse legers overwinnend van stad tot stad oprukten; zijn vreedzame kameraad herinnert er aan, dat Pruisische troepen tweemaal in één eeuw Parijs bezetten. De Duitse jongen weet van Napoleon's invasie, van Hindenburg's verdediging van Oost-Pruisen tegen de kozakken. Beiden weten hoe de Elzas vier eeuwen lang naar gelang van de krijgsfortuin Duits of Frans is geweest. En zo is het in alle landen van Europa, er is fierheid op de overwinningen, bittere herinneringen aan de nederlagen, maar altijd wordt de oorlog beschouwd als een hechte instelling.

Dat is de bodem, waarop oorlogsgeruchten welig tieren. Zonder die lange ringentraditie, die telkens verfriste herinneringen, dat eeuwig gevoel, dat een oorlog mogelijk is, zouden die schrikaanjagende geruchten niet zo gemakkelijk opduiken. Degene, die zou gaan praten over een komende oorlog tussen de Verenigde Staten en Canada, zou gevaar lopen in een krankzinnigengesticht te worden opgeborgen.

Maar die bodem, hoe vruchtbaar ook, heeft zaad nodig. Vanwaar en waarom dat zaad? Wie begint met het oorlogsgepraat? Het antwoord is niet ver te zoeken.

De eerste schuldigen zijn de regeringen. Er gaat bijna geen week voorbij of ergens in Europa houdt een minister een redevoering over oorlog. We horen von Papen spreken over de schande om op zijn bed te sterven; Mussolini bluft, dat Italië's vliegtuigen de hemel kunnen verduisteren; Dadelier zegt met trots, dat Frankrijk nu klaar is om zijn gebied en vrijheid te verdedigen; sir John Simon beweert, dat Groot-Brittannië heeft ontwapend zover zijn veiligheid het toelaat. De woorden komen er nauwelijks op aan. De hoofdzaak is, dat zij allen spreken over oorlog, de mogelijkheid, de waarschijnlijkheid van oorlog. Is het wonder, dat als de regeerders er zo voortdurend er over spreken, het publiek aanneemt, dat er een oorlog komt en zich gaat afvragen wanneer?

Waarom praten de ministers in die geest? Voor een deel, omdat ook zij niet los kunnen komen van Europa's geschiedenis; omdat, al hebben zij alle de oorlog afgezworen, zij toch zelf niet in hun eigen eed,, of in die van de anderen kunnen geloven. Ook zij zijn slachtoffers van de vrees. Als von Papen de oorlog verheerlijkt, zeggen de Fransen: „Zie je nu wel!", en als Hitler zijn vredelievendheid betuigt, mompelen de Franse ministers cynisch: „Ja, ja".

Maar er is meer. Oorlogsgepraat kan voor een regering een waardevolle actiefpost zijn. Het schept een gevoel van solidariteit, van patriotisme, van „zich scharen rondom de troon" van „gesloten gelederen". De kreet, dat het vaderland in gevaar verkeert, is de nuttigste van alle regeringsleuzen, en de verleiding om haar te gebruiken is bijna onweerstaanbaar.

Men placht vroeger te zeggen, dat een regering, die in het binnenland moeilijkheden had, licht afleiding zocht in oorlog, of in een oorlogsgezinde buitenlandse politiek. Dat is nu te gevaarlijk geworden. Maar de moderne demagoog heeft beseft, dat oorlogsgepraat even doelmatig is als het gevaarlijke en kostbare spel van de oorlog zelf. Schep een sfeer van vrees of van verontwaardiging tegen de buitenlander en het volk zal zijn binnenlandse grieven vergeten en anders kan men het als onpatriottisch brandmerken. Richt de ogen der mensen op de „vijand" in het buitenland en zij zullen hun eigen vijanden in het binnenland vergeten. Als patriotisme niet is „de laatste toevlucht van een schurk", is het de troef van den politicus, of om een andere beroemde term te gebruiken, het meest doeltreffends „opium voor het volk".

Bovendien, als er legers en vloten zijn, moeten er ook recruten komen. En hoe zal dat kunnen als „krijgshaftige geest" sterft? Legers en vloten zijn voor hun bestaan afhankelijk van patriottisch gezwijmel en van mensen, die in elk geval in de mogelijkheid van oorlog geloven. De regeringen hebben dus het grootste belang bij het oorlogsgepraat.

Dat belang hebben ook de wapenfabrikanten. Zij leven van de oorlogsvrees. Als die verdween, was het met hun zaken gedaan. Zij willen niet bepaald oorlog, tenzij hij ver genoeg weg is om tevens winstgevend en veilig te zijn. Maar zij willen vooral oorlogsbereidheid, zij willen zware bewapeningen, waarvoor de mensen graag hun belasting betalen. Daarom moet de belastingbetaler voortdurend in een toestand van vrees leven. De grote wapenfabrikanten besteden millioenen per jaar voor propaganda, propaganda voor paraatheid. Daartoe worden de volken tegen elkaar opgezet, worden ze bang voor elkaar gemaakt. Onbenullige incidenten worden opgeblazen, de kranten schreeuwen, de mensen kijken elkaar boos aan, en met afschuw of geestdrift praten zij over het dreigende onvermijdelijke oorlogsgevaar.

Allemaal onzin. De Bulgaarse kwestie, zeide Bismarck, is de botten van een Pommersen grenadier niet waard. Er is in Europa niet één kwestie welke de ontzettende gevolgen van een Europeese oorlog waard is. In hun verstandige ogenblikken weten de staatslieden dat wel; ik geloof niet, dat er één ernstig oorlog wil. Maar zij kunnen zich niet bevrijden van de eeuwenoude gewoonte om over oorlog te denken en te praten. Bovendien dient het hun doel; het past hun als politici.

Het is niet waar, dat er thans in Europa over oorlog gepraat wordt, omdat er oorlogsgevaar dreigt. Maar het is stellig waar, dat er oorlogsgevaar dreigt, omdat er over oorlog wordt gepraat. Schep voldoende vrees, schep voldoende wantrouwen, en het ogenblik komt waarop „de geweren vanzelf afgaan".

De Mexican Eagle.

Enkele weken geleden hebben we reeds gemeld, onder de telegrammen, de moeilijkheden welke zich bij de Mexican Eagle voordeden.

De financiële agenten hebben op 8 Maart te Londen het verloop als volgt uiteen gezet.

Het ontstaan van de eis tegen de Mexican Eagle blijkt van zeer twijfelachtig karakter geweest te zijn. Het resultaat was in ieder geval, dat een Mexicaanse onderneming, welke wij hier zullen aanduiden als maatschappij A, een eis tegen de Mexican Eagle indiende tot schadevergoeding voor de olie, onttrokken aan deze betwiste Amatlan-terreinen. Deze eis bedroeg circa £ 1.000.000.

De Mexican Eagle en deze maatschappij A kwamen overeen, het verschil bij arbitrage bij te leggen. Toen alles er op wees, dat de Mexican Eagle zou winnen, ging deze maatschappij A er toe over, haar eis tegen de Mexican Eagle over te dragen aan een stroman, welke laatste deze eis weer aan een andere maatschappij, de Compania Petrolera verkocht. Op deze wijze trachtte de eiser aan de arbitrage-afspraak, welke gemaakt was, te ontkomen.

In Januari 1932 was het proces ten gunste van de Mexican Eagle beslist. Om bekrachtiging van deze beslissing te verkrijgen moest de Mexican Eagle een beroep doen op de civiele rechtbank, welke echter de gehele zaak terugwees naar eerste instantie. De nieuwe behandeling voor het Tribunal „Superior" stelde daarna de Mexican Eagle in het ongelijk en vorderde betaling van 20 millioen pesos. De Mexican Eagle is hierop in hoger beroep gegaan bij het opperste hof.

Volgens de Mexicaanse wetten moet het bedrag van 20 millioen pesos, waarover het proces loopt, gedeponeerd worden, om hoger beroep te kunnen aantekenen. De Mexican Eagle heeft tot dat doel £ 2 millioen gedeponeerd bij de Midland Bank in Londen ten gunste van de Bank van Mexico. Hiermede zijn de Mexicaanse autoriteiten echter niet tevreden. Zij eisen deposito in goud in Mexico bij de Mexicaanse Bank van de 20 millioen pesos plus valutadekking plus 9 pct. rente, £ 2 millioen goud.

Het bestuur van de Mexican Eagle heeft aan deze overdreven onrechtmatige eis niet willen voldoen zonder de opinie van aandeelhouders te vragen. Op de vergadering van 8 Maart, die tot dat doel bijeen was geroepen, werd verklaard, dat de Mexican Eagle verschillende alternatieve voorstellen heeft aangeboden, zoals deposito van goud bij de Bank voor Internationale Betalingen bij de Federal reserve Bank of New York en bij de Bank of England en zelfs deposito van zilver in Mexico, doch Mexico wil van geen alternatieven weten.

Er is nog slechts weinig tijd over voor hoger beroep en de maatschappij zal moeten beslissen goud te zenden of niet, in het laatste geval met alle consequenties, waarmede de Mexicaanse autoriteiten dreigen.

De vergadering van aandeelhouders maakte het echter wel duidelijk, dat zij niet wensten, dat ook het Londense actief van de maatschappij naar Mexico overgebracht wordt door het deponeren van £ 2 millioen goud. De vertegenwoordiger van de Association of Investment Trusts verklaarde, dat er alle reden was voor aandeelhouders om zich diep verontwaardigd te zijn over deze manier van handelen van de Mexicaanse autoriteiten. Het doel van de Mexicaanse regering is, de eigendommen van Mexican Eagle in haar bezit te krijgen en de rechtbanken te gebruiken om dat doel te bereiken.

Door een anderen aandeelhouder werd eveneens de kwade trouw van de Mexicaanse regering in het licht gesteld.

Verschillende sprekers, waaronder ook de handelaars in aandelen Mexican Eagle op de Londense beurs, verzetten zich krachtig tegen de deponering van £ 2 millioen aan goud in Mexico. De vrees, werd daarbij geuit, dat Mexico ook nog een goudembargo zou kunnen afkondigen, zodra dit goud in Mexico gedeponeerd zou zijn.

Een commissie van drie aandeelhouders werd benoemd, dat met het bestuur de positie nader onder de ogen zal zien en zal adviseren t.a.v. de te nemen beslissing. In de vergadering werd nog een beroep op de Engelse regering gedaan om haar invloed aan te wenden.

Een tweede reden waardoor de M.E. in financiële moeilijkheden kwam was een belastingkwestie met de Mexicaanse regering.

Op 12 Maart heeft de Mexican Eagle Oil Company een bevel ontvangen van de regering om onmiddellijk 7½ millioen pesos te betalen met betrekking tot in- en uitvoerbelastingen. Dit bedrag zal worden aangewend om het landbouwprobleem in Mexico op te heffen en om verschillende steden van water te voorzien.

Dit officieel regeringsbesluit waarbij de Mexican Eagle tot betaling wordt gedwongen is enigszins onlogisch gebaseerd op oude concessies, volgens welke nationale terreinen aan genoemde maatschappij in exploitatie zijn gegeven, hetgeen onlangs in strijd met de grondwet werd verklaard.

NEDERLAND.

Sombere getallen

Het Centraal Bureau voor de Statistiek heeft de cijfers gepubliceerd over het totaal aan inkomen der belastingplichtigen in de Rijksinkomstenbelasting over het belastingjaar 1933—1934.

Het Huisgezin driestart: Zoals te vrezen was, geven deze cijfers een sterke achteruitgang te zien; vergeleken bij het jaar 1932—'33 ging het totaal inkomen der belastingplichtigen met 500 millioen gulden terug, vergeleken bij 1929—'30 ging meer dan een milliard twee honderd millioen gulden aan inkomen verloren.

Wij wijzen er op, dat de achteruitgang in volksinkomen nog sterker is: ook degenen, welke niet belastingplichtig zijn, hebben hun inkomsten over het algemeen en in vele gevallen in betrekkelijk niet onaanzienlijke mate zien verminderen.

Hoe zwaar de crisis ons volk getroffen heeft, blijkt uit een vergelijking met de cijfers uit de vorige depressie.

Van 1921—'22, toen het belastingplichtig inkomen het hoogste peil bereikte, dat we gekend hebben (het bedroeg toen bijna 4 milliard 300 millioen gulden) liep het in 3 jaren met 431 millioen gulden terug, — slechts weinig meer, dan nu de achteruitgang in één jaar bedroeg.

Over 1933—'34 is dan ook het totaal inkomen het laagst geweest, dat sinds 1921—'22 is geregistreerd; het ligt ruim 600 millioen beneden het laagste punt in de vorige depressie.

Deze weinig opwekkende cijfers krijgen een nog somberder aspect, wanneer men rekening houdt met de stijging der bevolking.

Sinds het laagste punt der vorige depressie (1924—'25) is de bevolking in 10 jaren met niet minder dan 13.33 pct. gestegen; zou het inkomen per hoofd der bevolking gelijk zijn gebleven, dan zou het sinds 1924—'25 met 500 millioen gulden zijn toegenomen.

In werkelijkheid ligt het, zoals wij zagen 600 millioen gulden lager; zo gezien is er dus een „tekort" ontstaan van meer dan een milliard gulden vergeleken bij het dieptepunt van de vorige crisis.

Op dezelfde wijze laat zich berekenen, dat vergeleken bij de toestand van 1930—'31 er een „tekort" is van 1 milliard 400 millioen gulden.

Uit dit alles is overduidelijk, dat de bestaansmiddelen voor ons volk in sterke mate zijn ingekrompen — en dat in weinig jaren—; en waar het alle schijn heeft, dat deze dalende beweging nog niet tot stand is gekomen, vraagt dit zorgwekkend verschijnsel met recht onze volle aandacht.

Vanzelfsprekend dient men er rekening mede te houden, dat de koopkracht van het geldinkomen in dezelfde jaren in beduidende mate is toegenomen; daardoor vermindert de druk, die het geslonken inkomen op de levenswijze uitoefent.

Maar het is er verre van, dat de vermeerderde koopkracht van het geld de achteruitgang in inkomsten compenseert: men hoeft slechts rond zich te zien om aan de feiten het tegendeel te constateren.

De jongste publicatie van het Centraal Bureau voor de Statistiek werpt een schel licht op de moeilijke toestand, waarin ons volk is geraakt; ze vormt een prikkel om de krachten tot het uiterste in te spannen om de noodlottige gevolgen van een totale economische inzinking te voorkomen.

Van hoog tot laag zal alle energie moeten worden aangewend om bestaande bronnen van inkomen te handhaven en nieuwe aan te boren.

Al zullen wij na de verlopen vette jaren de magere niet kunnen ontwijken, bij inspanning van al onze krachten, kunnen we het ergste van ons volk keren.

En dat moeten we ook!

TWINTIG JAAR LIJKVERBRANDING.

Een beschamend jubileum.

De crematie heeft een enigszins zeldzaam jubileum. Het was 1 Maart namelijk twintig jaar geleden, dat de Hoge Raad een arrest heeft gewezen, waardoor het verbranden van lijken, dat, naar men weet in de wet helemaal niet is geregeld, practisch is toegelaten.

Bij zijn arrest van 1 Maart 1915 heeft ons hoogste rechtscollege namelijk uitgemaakt, dat artikel 1 van de Begrafeniswet weliswaar bepaalt, dat elk overleden persoon moet worden begraven, en dat aan dit voorschrift niet wordt voldaan, wanneer, na verbranding van een lijk de as wordt begraven, maar dat de wetgever heeft verzuimd, de personen aan te wijzen, die met de zorg voor het begraven worden belast. Derhalve kan — aldus de Hoge Raad — niemand wegens niet-naleving van dat artikel der Begrafeniswet worden aansprakelijk gesteld.

Verder heeft dit rechterlijk college toen onder meer gezegd:

„Bij de vaststelling van de Begrafeniswet heeft de wetgever zich op het standpunt gesteld, dat lijkverbranding niet geoorloofd zou zijn. De bedoeling heeft echter in de wet geen uitdrukking gevonden, aangezien daarin een uitdrukkelijk verbod van verbranding niet wordt aangetroffen.

Dat deze toestand van de wetsontduiking reeds twintig jaar lang heeft kunnen duren, is toch wel iet of wat beschamend.

In Maart 1915 werd beslist, dat de bestaande wet een leemte inhield waardoor de wet niet kon worden toegepast.

En al die tijd is de wet ontdoken en bleef de wetgever in gebreke te doen, wat zijn plicht was geweest.

Vandaar, dat hier van een beschamend jubileum gesproken moet worden.

VAN A'DAM NAAR R'DAM PER ZWEEFVLIEGTUIG.

De heer Nijenhoff maakt de langste tocht.

De bekende Nederlandse zweefvlieger van Nijenhoff heeft op een mooie dag in Maart de langste zweefvlucht gemaakt, tenminste wat Nederland betreft.

Noordelijk Rotterdam werd die dag opgeschrikt door het gerucht,, dat nabij de fabrieken van Van Nelle een vliegtuig was neergestort, doch spoedig bleek het, dat het hier een zweefvliegtuig betrof, waarmede de heer van Nijenhoff van Amsterdam naar Rotterdam was gevlogen. En dit geheel buiten zijn bedoeling. Want hij had zich omhoog laten trekken tot aan IJmuiden door de Tiger Moth, de P. H.—A. J. D., om vandaar naar Amsterdam terug te keren. Het toeval wilde echter anders.

De wind woei sterk uit het Noorden, toen de zweefvlieger in de buurt van IJmuiden op 2000 meter de kabel losgooide en zich overgaf aan het spel van de wind, welke hem ditmaal niet gunstig gezind was. Hij dreef een andere kant uit, ver van huis en daarbij verloor hij erg aan hoogte. In de buurt van Zandvoort was de zweefvlieger reeds gezakt tot 800 meter en toen sprak het reeds vanzelf, dat hij Schiphol niet zou kunnen halen. En een noodlanding, ofschoon dit met een zweefvliegtuig vrijwel geen moeilijkheden oplevert, maakt hij liever niet, omdat in dat geval de kosten van het vervoer voor zijn rekening zouden komen. Een vlieger, die nog andere mogelijkheden ziet, gaat daartoe natuurlijk niet over. Dus besloot hij op „Maaldrift" nabij Leiden neer te strijken, waar de P. H.—A. J. D. bestuurd door den heer W. Sluyter, instumentmaker van de Nationale Luchtvaartschool, hem zou komen halen.

Doch het toeval wilde opnieuw anders. Nog vóór „Maaldrift" in zicht kwam, geraakte het tweepersoonszweeftoestel in een paar flinke wolken. De Adelaar steeg door de opwind voortdurend en de heer van Nijenhoff vond het toen zonder naar de grond te gaan. Hij zette zijn reis voort naar Den Haag en bleef daarboven geruimen tijd cirkelen, natuurlijk ten koste van hoogte. Naar „Maaldrift" terug kon hij niet en ook de stenen stad beneden hem lokte weinig aan, zodat hij besloot, koers te zetten naar Waalhaven.

Van Nijenhoff koerste een eind langs het strand en stak toen het land in. Spoedig kreeg hij de enorme havenstad in zicht met de havens. Nauwelijks Overschie gepasseerd, zag de vlieger het grote fabriekscomplex van de firma Van Nelle, en daar hij nog een grote watervlakte moest oversteken, alvorens hij op Waalhaven zou kunnen landen, nam hij het zekere voor het onzekere en besloot, een bezoek te brengen aan zijn even bekenden vriend Van der Leeuw, liever dan opeens hoogte te verliezen en in het gezicht van de havens te moeten stranden.

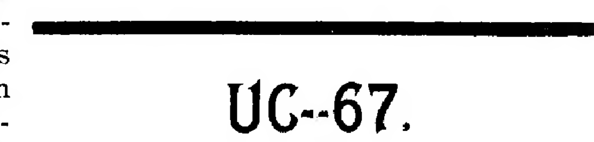
De mensen op de grond zagen het vliegtuig plotseling dalen en dit moet het effect hebben gegeven, dat het viel. Doch dit was slechts schijn. De „Adelaar" maakte een schitterende landing op het fabrieksterrein. Onmiddellijk kwam men van alle kanten toelopen, om de reden van dit ongewone bezoek te vernemen, en van Nijenhoff heeft dan ook enige tijd de belangstellenden met het spannend relaas van zijn tocht geboeid.

In totaal is de „Adelaar", twee uur in de lucht geweest, een ongewone prestatie in Nederland. De afstand welke het toestel daarbij aflegde, is niet bekend, want geruime tijd heeft het boven Den Haag en Delft gezweefd, doch als men schatten mag, dan komt men op circa 100 K.M.

Geen klein stukje...

— Zeg eens, meneer, ik heb gehoord, dat de oude dokter zo'n groot mensenvriend is.

Daar moet U niets van geloven. Mij heeft hij het bierdrinken verboden.

UC-67.

„De Tijd" vervolgt over Pastor Niemöller:

Pola, Mei 1918. De gemoedelijkheid van 1916, toen de oorlog ter zee nog een sport was, is voorbij. Het kleine Duitse onderzeeërsflottielje is een hele vloot geworden. De oude woonschepen „Adria" en „Feuerspeier" liggen er nog als in het begin van de oorlog. Doch thans fungeert tevens de afgetakelde kruiser „Maria Theresia" als woonschip voor de hogere officieren, terwijl het vroegere passagiersschip „Wien" doet denken aan een drijvend ministerie van marine; men heeft er de bureaux van het 1ste Middellandse Zee Onderzeeërflottielje ondergebracht. Bovendien heeft men te Pola thans een grote werf en de Duitse duikboten zijn niet meer afhankelijk van de Oostenrijkse werkkrachten.

Het IIe Middellandse Zee Onderzeeërsflottielje is gevestigd in de Bocche di Cattaro. Daar heeft niet alleen de gemoedelijkheid opgehouden, doch de oorlog is er zelfs tastbare werkelijkheid geworden. Aanhoudend komen er vliegers over de Zwarte Bergen van Montenegro naar het strand over de Adriatische Zee en werpen bommen. De „Amphitrite", die heel de voorraad mijnen en torpedo's van het flottielje bergt, moet zekerheidshalve dagelijks van ligplaats veranderen. De onderzeeërs mogen niet meer „op een hoopje" liggen en moeten zich zo ver mogelijk in de Golf van Cattaro verspreiden. Vroeger maakte men eenvoudig vast aan het woonschip „Cleopatra", doch thans komt het er op aan zo weinig mogelijk trefkans te bieden. Er zijn zelfs bomvrije schuilplaatsen voor onderzeeërs, zoals in Zeebrugge.

30 Juni. Een Oostenrijkse torpedojager zal twee duikboten, UC-37 en UC-67, naar buiten brengen. De torpedojager is echter nergens te bekennen en daar het sein op veilig staat, wagen de onderzeeërs het er maar op om op eigen gelegenheid een uitweg door de onderzeese versperring te zoeken. UC-67 gaat voorop. Op de brug staat de commandant, Oberleutnant Martin Niemöller. Zijn vertrouwen op het veilige sein blijkt spoedig vermetel te zijn geweest, want zijn boot ligt al dadelijk verankerd met een paar zware trossen in de schroef. Hij heeft ten minste dit bereikt, dat er een gat zit in de versperring en de UC-37 behoudt de open zee. De Morse-sleutel tikt: „Auf Wiedersehen".

Heel de lange nacht wordt er hard gewerkt om de UC-67 te bevrijden. De zon komt reeds op, wanneer dit lastige karwei achter de rug is. De voorzichtigheid leert, dat het vertrek nu moet worden uitgesteld tot de nacht wederom zijn beschermende duisternis over de Boccha di Cattaro uitspreidt. Doch Niemöller heeft haast. Al jaren vaart hij als officier op een duikboot, doch dit is zijn eerste tocht als commandant. En in zijn boek: „Vom U-boot zur Kanzel" kan de huidige Duitse protestantse leider Martin Niemöller de geestdrift niet verbergen, waarmee de jonge luitenant van twintig jaar terug op „christiche Seefahrt" ging.

1 Juli. De UC-67 vaart dicht onder de kust van Montenegro en Albanië. 's Nachts daagt aan stuurboord plots 'n torpedojager op. Alarm! De duikboot verdwijnt onder waterspiegel, doch de verwachte waterbommen blijven uit. De vijand heeft dus niets gezien.

2 Juli. Tussen Kaap Santa Maria di Leuca en Korfoe ligt een paar meter onder water een stalen net, dat tot zestig meter diepte reikt. Het is niet zonder gevaar om er onderdoor te duiken. Maar als men er overheen gaat en er gebeurt iets, dan kan men niet weg. Niemöller waagt de sprong in het duister en komt onder het net door, waarmee reeds verschillende onderzeeërs moeite hebben gehad. Met hun luisterapparaten kunnen de gewapende trawlers, welke het net bewaken, zijn machines horen. Hun waterbommen ontploffen echter op grote afstand.

4 Juli. Een rookwolk. Op dertien meter diepte met de periscoop juist boven water sluipt de UC-67 naderbij. De lanceerbuizen worden gericht. Doch geen torpedo wordt afgezonden. De boot toch ligt zo vlak op het water, dat zij vrijwel geen trefkans biedt. Bovendien heeft zij een afschrikwekkende voorraad waterbommen op het achterdek klaar liggen. Kortom, Niemöller is op een „U-Boot-Jäger" gestoten en gaat die, tientallen meters diep, maar liever uit de weg.

5 Juli. Wanneer de UC-67 boven water komt, ligt zij dicht bij een andere onderzeeër. Vriend of vijand? Het herkenningsteken is vandaag een rood-witte wimpel. Het antwoord laat zich geen ogenblik wachten: twee groene sterren. De UC-73, die op de thuisreis is, wordt gepraaid en de commandant geeft inlichtingen over de koers der handelsscheepvaart. Een fles cognac verwisselt van eigenaar en met een „Heil und Sieg" wordt afscheid genomen.

5 Juli. De inlichtingen over de koers der handelsschepen blijkt juist te zijn. Om elf uur 's morgens komt er een convooi in het zicht van twintig schepen, onder het geleide van een gewapend jacht met bestuurbare luchtballon, enige destroyers en een paar trawlers. Het convooi vaart in vijf rijen van vier schepen. Martin Niemöller staat dadelijk klaar met zijn plan de campagne. Hij zal het convooi binnen dringen, er dwars tussen gaan liggen en dan twee torpedo's afzenden, een over de voorsteven en een over de boeg. Onzichtbaar sluipt de UC-67 tussen het argeloos convooi. Dat is te zeggen, helemaal argeloos is de prooi ditmaal niet, want nauwelijks komt de periscoop even boven water uit, of nog even voor de lanceerbuizen gericht zijn, hijsen enige der schepen een vlag en het convooi stuift uit elkaar. Martin Niemöller waagt zijn laatste kans. Over de boeg wordt een torpedo afgezonden en dan duiken, snel duiken. Tien meter, twintig, dertig, veertig meter. Waterbommen. Het licht gaat uit. De zekeringen der motoren slaan door. Maar er gebeurt niets ernstigs. Geruisloos varen. Wanneer UC-67 een half uur later weer opduikt, dan is het slachtoffer, een vrachtboot van vierduizend ton, al bijna gezonken. Een gewapende trawler neemt de bemanning over. Men gaat weer onder water.

Het wordt nu tijd om koers te zetten naar Marseille, want de opdracht van de UC-67 luidt: „Handelsboten varen op de Franse kust, mijnen leggen voor Marseille." Tegen de middag steekt de periscoop even boven de zeespiegel uit en Niemöller kijkt even rond of alles veilig is. Dan: de schel rinkelt. Alarm! Duiken. Duiken! In de periscoop was voor de zon een zwarte vlek zichtbaar geweest. Een vliegmachine. Duiken. Duiken. Op zestig meter diepte sturen. Doch daar zijn de bommen reeds. Boem. Een armdikke waterstraal spuit de toren binnen. Boem. de UC-67 krijgt een slag, dat de bemanning tegen de wanden geslingerd wordt. Boem. Luik kapot geslagen. De machinekamer loopt onder water. Even later wordt gemeld dat de waterdruk het luik weer dicht geperst heeft. Het gat in de toren wordt gestopt. Doch de UC-67 blijft slecht bestuurbaar en wil niet dieper dan veertig meter. Niemöller zoekt op de kaart naar de meest nabije ondiepte, om daar op de grond te gaan liggen voor de reparaties.

De toestand is ernstig. Men kan niet meer schieten, omdat de lanceerbuizen beschadigd zijn. De radio is vernield. De mijnen, welke men aan boord heeft, zijn onbruikbaar geworden. En dan komt nog de grootste ramp. „Periscoop uitdraaien". De motor zoemt even en stokt dan „Handbetrieb!" Geeft ook niets. De periscoop zit klem. Reserveperiscoop uitdraaien. Op negen meter sturen." Want de reserveperiscoop is vier meter korter dan zijn grote broer. Ditmaal stokt de motor niet. Niemöller kijkt in de glazen. Niets. Alles donker als de nacht. Ook de reserveperiscoop is onbruikbaar. Nu is de UC-67 blind. En daar haar luisterapparaten door de ontploffingen van de bommen geforceerd zijn, is zij doof ook. „Jetzt hört der letzte Rest von Gemütlichkeit auf."

Men moet onder water blijven tot de nacht gevallen is. Dan: op twintig meter varen. Allen drukken hun ooren tegen de wanden. Niets te horen. Op vijftien meter varen. Weer niets te horen. Dan, in Godsnaam, naar boven. Niemöller rukt het torenluik open en speurt de zee af. Niets te zien. In het schijnsel der zaklantaarns bezichtigt men de verwoestingen, welke de bommen hebben aangericht. Daar is geen repareren meer aan. Doof en blind moet men de lange weg zoeken naar huis.

Tot aan de Straat van Otranto gaat alles goed. Dan is het de kunst om tussen de bewakingsvaartuigen door te glippen, want boven water maakt men ruim twaalf knopen en onder water maar drie. Doch de gewapende trawlers liggen heel dicht bij elkaar en wanneer er plots bij de onderzeeër een uit de duisternis te voorschijn komt, dan mòèt men wel duiken.

Naar boven gaan is nu zeer gevaarlijk. Men blijft voortdurend onder water. De ventilators zoemen. De hitte wordt ondraaglijk. De zuurstofapparaten helpen maar weinig voor de moeilijke ademhaling. De bemanning raakt oververmoeid. Twee-en-twintig uur duurt het voor weer de avond valt en men het wagen kan om op te duiken. Eindelijk, eindelijk de lucht en de sterren en de koele wind. Doch aan de horizon kruist 'n patrouillevaartuig. Duiken! Een paar uren later waagt men het nog eens en dan is de UC-67 eindelijk alleen. Zij vaart de hele nacht door, zonder iemand of iets te ontmoeten. Wanneer de nieuwe dag aanbreekt, loopt zij een zig-zag koers om zich eventuele vijandelijke onderzeeërs van het lijf te houden. Het weer is namelijk zeer gunstig en voor een torpedo-aanval, want als men de bellenbaan zou zien, dan toch in elk geval te laat. Doch er gebeurt niets. Cattaro wordt behouden bereikt.

BUITENLAND.

GRAPPIGE PERZEN.

De echte Ariërs.

Dezer dagen werd bekend gemaakt, dat Perzië zich voortaan „Irak" wil genoemd hebben.

Daar zit meer achter, dan zo aanstonds bleek. Blijkbaar wil Perzië aan Duitsland een snuifje presenteren, zegt de Maasbode.

Immers de naam „Irak" moet zoveel betekenen als… „stamland der Ariërs".

De gezant van Perzië te Londen in de „Times" en de Perzische gezant van Amerika in de „New York Times" hebben naar aanleiding van persuitingen hun meningen kenbaar gemaakt. In beide artikelen wordt met nadruk vermeld, dat Iran het land der Ariërs is.

De Parsi's zijn, zeggen zij, zuivere Ariërs, die nog vasthouden aan hun oude Zoroaster-godsdienst, evenzeer als de na de Arabische inval in Indië geïmmigreerden.

Wat de tolerantie betreft, die de Perzen steeds tegenover andere godsdiensten en rassen en ook tegenover de Nestorianen en de Joden hebben uitgeoefend, zo betreft het hier… een overgeëerfde karaktereigenschap van het Arische ras…

KERKVERVOLGING IN MEXICO.

Duitse Katholieke bladen mogen er niet meer over schrijven.

De „Deutsche Wochenschau" (nummer 6) meldt dat de Mexicaanse gezant te Berlijn zich bij de Duitse Regering beklaagd heeft over de houding van een aantal katholieke bladen die berichten verspreiden over de kerkvervolging in Mexico. Speciaal waren hier bedoeld de „Germania", de „Kölnische Volkszeitung" en „die Junge Front" die in Dusseldorf verschijnt.

Naar aanleiding van deze klachten heeft de Duitse pers een vermaning ontvangen van het Propaganda-ministerie om geen berichten meer te plaatsen over de kerkvervolging in Mexico.

Nationaal Socialisme, Loge, Marxisme en Communisme, alles spant samen tegen Christus en Zijn Kerk.

De Paus en de Wereldvrede.

Op 1 April hield de Paus een geheim consistorie. Er waren negentien Kardinalen tegenwoordig. De Paus deelde mede, dat Kardinaal Pacelli, als opvolger van wijlen Kardinaal Gasparri tot Camerlengo benoemd is.

Het H. College heeft goedgekeurd het verzoek van den Paus om de Engelse Kardinaal John Fisher en Thomas More, Kanselier van Hendrik VIII, te canoniseren.

De Paus heeft daarna in zijn allocutie **gezegd, dat de alom verspreide oorlogsgeruchten iedereen vrees inboezemen.** „Ondertussen geloven wij, zegt de Paus, dat de tijd er voor gekomen is, en dat het ook nodig is, om in het aan ons toevertrouwde apostolisch ambt, deze stap te nemen.

Wij beschouwen het als een vreselijke misdaad en een dwaze uiting van wraak, dat de volkeren weer wapens tegen elkaar moeten opnemen, en bloed vergieten, dat broeders tegen broeders moeten strijden; dat er op het land, op de zeeën en van de lucht verwoesting moet worden gezaaid"

„DE TOEKOMSTIGE OORLOG".

Voorwoord van maarschalk Pétain op een Pools boek.

De „Kurjer Warszawski" brengt de primeur van maarschalk Pétain's voorwoord op de Franse uitgave van het door den Poolsen generaal Wladislaw Sikorski geschreven boek: „De toekomstige oorlog."

Pétain wijst in dit voorwoord er op, dat er bij de huidige stand der internationale beraadslagingen over ontwapening en veiligheidspacten voor de staten geen andere mogelijkheid bestaat dan hun wapening uit te breiden. Alleen versterking van de bewapening verleent de staten werkelijke veiligheid.

De rivaliteit tussen de verschillende landen is thans sterker dan ooit. Daarom is het noodzakelijk alle eenheden van het leger, luchtvloot en marine op de hoogste graad van effectieve gereedheid te brengen, de grensversterkingen verder uit te bouwen, de defensieve toebereidselen ook tot niet-militair gebied uit te breiden en voorzorgsmaatregelen te treffen, dat ook de economische en industriële mobilisatie in tijd van oorlog zo snel mogelijk kan geschieden.

Diplomatieke besprekingen tussen het Vaticaan en Frankrijk.

Onmiddellijk na het historisch geworden bezoek van Laval aan het Vaticaan, hebben wij reeds gewezen op de grote betekenis van dat feit, waardoor een einde werd gemaakt aan een vijftigjarige periode, waarin gebrek aan samenwerking bestond tussen Kerk en Staat in Frankrijk. Wij hebben toen als onze mening te kennen gegeven, dat er weliswaar van een Concordaat nog geen sprake kon zijn, maar dat er toch besprekingen gevoerd zouden worden over een „Modus Vivendi" tussen Frankrijk en het Vaticaan over het vraagstuk der jeugdorganisaties, over het onderwijs, over het bezetten der Bisschopszetels en over de kerkelijke goederen.

Thans vernemen wij uit welingelichte Vaticaanse kringen, dat de voorbereidende besprekingen tussen de diplomatieke vertegenwoordigers zover gevorderd zijn, dat de Franse regering binnenkort in staat zal zijn om aan het Parlement mededelingen te doen over een Modus Vivendi met Rome.

Eerst wanneer deze kwestie in het Franse parlement tot klaarheid zal zijn gebracht, kan de getroffen overeenkomst betreffende een Modus Vivendi bekrachtigd worden.

Gezien de sterke Marxistische en Bolsjewistische oppositie in Frankrijk, staat het nog zeer te bezien of de regering Flandin reeds thans dit onderwerp een punt van bespreking zal laten uitmaken; maar dit verandert nog niets aan het feit, dat tussen Frankrijk en de H. Stoel toch reeds een practische basis gevonden is, die voor de betrekkingen tussen Kerk en Staat in Frankrijk van buitengewone grote betekenis zal blijken te zijn.

Is het Franse ras gedoemd om uit te sterven?

De heer Arvaud, die in Frankrijk als een autoriteit geldt op het gebied van het bevolkingsvraagstuk, heeft te Nice een lezing gehouden, waarin hij verklaarde, dat het Franse ras gedoemd is, om geleidelijk uit te sterven, indien niet radicale maatregelen worden genomen, om het geboortecijfer op te voeren.

Frankrijk dat aan het eind der achttiende eeuw in Europa de leiding had, wat de hoogte van het geboortecijfer betreft, is door de voortdurende afname van zijn bevolking, vooral wanneer men de snelle bevolkingsaanwas in de omringende landen in aanmerking neemt.

De tradities van Frankrijk's vroegere geboortecijfer worden thans nog slechts voortgezet onder de Fransen in Canada, waar families, welke uit 12 a 20 personen bestaan, heel normaal zijn.

Arvaud deed de volgende middelen aan de hand om verbetering in de toestand te brengen: 1. Belasting op vrijgezellen; 2. Premies voor jonge echtparen met meer dan twee kinderen.

Hij waarschuwde, dat Frankrijk, indien het geen maatregelen zou nemen tegen de vermindering van het geboorte-cijfer geleidelijk zou verdwijnen.

DE TUNNELVERBINDING TUSSEN EUROPA EN AFRIKA.

Over vier jaar zal zij gereed zijn.

Over vier jaar zal de Europeaan dan eindelijk, zonder zijn spoorwegcoupé te moeten verlaten, naar Afrika kunnen reizen, want het sedert lang bekende project voor de bouw van een tunnel onder de Straat van Gibraltar, die Spanje en Marokko met elkaar verbinden moet, zal thans definitief onder handen genomen worden.

Nog in dit voorjaar zullen de voorbereidende werkzaamheden voor de bouw van de tunnel, waarvan de route reeds in hoofdzaak is vastgelegd, een aanvang nemen.

Na verschillende proefboringen tot duizend meter diepte heeft men besloten de Spaanse tunnel monding naar Puenta Pena te leggen — het Zuidelijkste punt van Spanje ten Westen van Gibraltar en de Afrikaanse monding te construeren in Punta Allares. in de Spaans-Marokkaanse zône.

De tunnel zal in totaal 32 K.M. lang worden.

Haar maximum diepte onder de zeespiegel zal volgens de plannen van den Spaansen kolonel der artillerie, Pedro Juvenois, vier honderd meter bedragen en de afstand tussen het tunnelplafond en de bodem der zee zal varieren tussen de 70 en 100 meter.

Deze parallel lopende galerijen zullen worden gebouwd, die op bepaalde afstanden met elkaar zullen worden verbonden.

Twee van deze gangen zullen dienen voor het treinverkeer, terwijl de derde voor de afvoer van grondwater zal worden gebruikt.

Alle drie de galerijen krijgen een cirkelvormige doorsnee en worden met een betonmantel omgeven.

Het totaal bedrag van de bouwkosten wordt geschat op 300 millioen peseta's, d.i. een aanzienlijk lager bedrag dan de som welke inderdtijd voor de Kanaaltunnel of de Wales-Ierland-tunnel werd uitgegeven.

De bouwtijd zal ongeveer 3 à 4 jaar duren.

Crisis knaagt aan C. v. d. Bilt's Nalatenschap.

Bij een gerechtelijk onderzoek op 27 Februari te New-York is komen vast te staan, dat van de 8 milliard dollars, welke Cornelius van der Bilt in 1899 vastzette op zijn vrouw, thans nog slechts een waarde van zes millioen dollar over is. Het verlies werd geleden in de jaren 1928—'34.

GEVANGENIS-PRET.

Weer een schandaal in Frankrijk.

Gedetineerden met eigen ontvang-salon.

Frankrijk is altijd zeer toegeeflijk geweest voor politieke gevangenen, als het persdelicten e.d. betrof. Toen Drummond gevangen zat, kon hij toch elke dag op zijn redactie zijn dagelijks artikel gaan schrijven. Die vrijgevigheid is langzamerhand het apenage geworden, niet zo zeer van politieke gevangenen, als wel van gevangenen, die aan politiek doen, of politieke voorspraak genieten.

Maar zo langzamerhand is dat toch op een schandaal uitgelopen. Men weet, met welke égards sommige oplichtende financiers, Oustric bijvoorbeeld, behandeld werden. Maar het is toch nooit zo de spuigaten uitgelopen, als nu er door de grote schandalen een aantal parlementsleden in voorarrest zijn gekomen. Het lijkt wel, of men uit hun gevangenis kan lopen, als uit een draaimolen.

In het bijzonder zij, die in de Stawinsky-zaken betrokken zijn, schijnen van een zeer liefdelijke verzorging verzekerd te zijn. Men kwam ze op straat tegen en zag ze dejeuneren en toen onlangs iemand, die den minister-president beledigd had, buitengewoon zwaar werd gestraft, en niet tot het regime der politieke gevangenen werd toegelaten (in hoger beroep kreeg hij strafopschorting en werd in vrijheid gesteld) hebben zijn vrienden de geheimen van de „Santé" ruchtbaar gemaakt.

Het kamerlid Henriot heeft het schandaal in de Stawinsky-commissie gebracht en hij noemde zulke dwaze feiten, dat de commissie niet anders doen kon, dan den minister van justitie op het schandaal wijzen. Het bleek namelijk, dat Garat, Dubarry, Guebin, Darius, Gibould-Ribaud e.a. van den directeur der gevangenis een salon hebben gekregen, waarin ze niet alleen elke dag hun advocaten, maar ook hun kennissen kunnen ontvangen, zonder toezicht nog wel, dus zonder de minste waarborgen voor het geheim der instructie. Het kamerlid Garat kan zelfs vrijelijk met zijn vrouw uitgaan onder voorwendsel, dat hij naar den tandarts moet. Ook van anderen wordt dat beweerd, zodat men geloven moet, dat alle Stawinsky-verdachten al bijzonder last van kiespijn hebben.

Maar het mooiste van de beweringen van het kamerlid Henriot is wel, dat hij meende, dat men den gevangenisdirecteur niets mocht verwijten, want dat die eenvoudig gehandeld heeft op bevel van den vroegeren minister van justitie, Chéron. Toen de directeur zich verzette heeft hij een schriftelijke order van dien minister ontvangen, gegeven in overleg met den officier van justitie.

Onder die omstandigheden kan het niet verwonderen, dat de publieke opinie meer en meer het onderzoek der Stawinsky-commissie als een misplaatste grap beschouwt. Men voelt wel hoe gemakkelijk die zich zo vrijelijk bewegende beschuldigden druk kunnen uitoefenen op de getuigen, bepaalde antwoorden voorbereiden, kortom de instructie tot een wassen neus maken.

De commissie heeft na die mededelingen heel gewichtig gedaan en zich tot den minister van justitie gericht, maar of dat protest serieus zal worden opgenomen mag betwijfeld worden. Het gezag van de commissie is totaal verdwenen. Toen zij heel plechtig uitspraak, dat de namen van Chautemps en Pressard totaal ten onrechte in de zaken Stawinsky en Prince waren uitgesproken, hoorde men later, dat die uitspraak was verkregen door de stemmen van zeven leden op de veertig, en toen de commissie na de zes medische rapporten omtrent de doodsoorzaak van den vermoorden raadsheer Prince nog om een zevende rapport vroeg, heeft de officier van justitie van Dyon, de heer Rabut, eenvoudig geweigerd de documenten nog voor een nieuw onderzoek af te staan.

De commissie is daar wel hevig verbolgen over, maar dat versterkt haar gezag niet, aangezien de publieke opinie heel goed begrepen heeft, dat het toch nergens anders om te doen was dan om het onderzoek nog maar meer te vertroebelen.

Intussen heeft men wel iets bereikt; n.l. dat de publieke opinie voor die schandaalzaken niet de geringste belangstelling meer heeft.

De waarde van een… 1-centspostzegel. Zes millionairs strijden er om. Een interessante geschiedenis.

Zes millionairs, onder wie twee Engelsen, kwamen kort geleden in een verkoopzaal bijeen om de strijd om een klein vodje papier uit te vechten. Weliswaar ging het niet om een gewoon stukje papier, ook niet om een gewone postzegel, neen, het ging om een der waardevolste postzegels der wereld: de 1-cents postzegel van Brits-Guyana uit het jaar 1856.

Het door velen zo vurig verlangde voorwerp behaalde de prijs van 15000 Engelse ponden: 15000 Engelse ponden of meer dan een millioen gulden, voor een stukje bedrukt papier dat eenmaal slechts een kleinigheid waard was.

De geschiedenis van dit vodje papier is interessant genoeg om verteld te worden, zij is ongetwijfeld spannender dan menige ingewikkelde roman. De postzegel heeft geen verborgen bestaan geleid, want de postzegelverzamelaars der gehele wereld volgden hem met Argusogen en zeker heeft menig hartstochtelijk philatelist deze zeldzame postzegel gaarne zijn eigendom genoemd.

Het laatst vormde hij een stuk der beroemde Hind-verzameling, een der grootste postzegelverzamelingen der wereld.

Toen de eigenaar stierf en zijn vrouw besloot de postzegelverzameling te verkopen, kreeg een persoon opdracht, in de Europese hoofdsteden naar de gunstigste markt te zoeken. De veelomstreden Guyana-Postzegel is de enige in zijn soort, die nog bewaard is gebleven. Hij is gedrukt op een kleine pers, die met de hand gedreven werd.

Op zekere dag nl. was om een of andere reden het schip met de bestelde postzegels van het moederland niet op tijd aangekomen. In Guyana was de behoefte aan postzegels zeer dringend geworden, de voorraden der postkantoren waren uitgeput en de autoriteiten begrepen, dat er iets gedaan moest worden, om in deze behoefte te voorzien. Toen gaven de autoriteiten het kleine blad, dat in Geortown verscheen, opdracht een heel kleine hoeveelheid „noodpostzegels" te drukken.

Niemand weet meer hoeveel er vervaardigd werden. Enkele daarvan werden op brieven verzonden, andere gingen verloren, de gedrukte hoeveelheid was werkelijk zó gering, dat zij zelfs aan de ogen der ijverigste postzegelverzamelaars ontging.

Zestien jaar later vond een schooljongen in Brits-Guyana een vuile enveloppe met een postzegel, die hij nog nooit gezien had. Hij nam hem mee naar huis en voegde hem bij zijn verzameling. Naar hij zelf toegaf, deed hij het met enige tegenzin, omdat de vuile postzegel niet bij de overige scheen te passen en ook omdat hij hem voor waardeloos hield.

Later bood hij zijn hele collectie aan een man te koop. Deze bleek zeer in z'n schik met de onbekende postzegel, zodat hij den gelukkigen en verbaasden jongen 6 hele shillingen voor de kleine postzegelverzameling gaf. Enkele jaren daarna verkocht hij de collectie op zijn beurt en wel voor 125 pond, aan een philatelist, die door zijn verzamelingen reeds naam gemaakt had en als eerste de waarde van de postzegel begreep.

Toen vele jaren later, na de oorlog, de postzegelverzameling van graaf Philippie La Renotie van Ferrari, de grootste collectie der gehele wereld, als een bestanddeel der Duitse herstelbetalingen verkocht werd, bevond zich onder de 53 dikke albums ook de postzegel van Brits Guyana.

Eerst later werd bekend, dat de Graaf hem voor 155 pond verkocht had. Daarna betaalde, op de grote verkoping in Hotel Dronol te Parijs Mister Hind voor de toen reeds heftig omstreden postzegel de enorme prijs van 7343 Eng. Pond. De nieuwe eigenaar reisde met het gekochte exemplaar, onder bewaking van twee vrienden, naar Amerika terug.

Lange tijd hoorde men niets meer van de postzegel, tot hij onlangs door de weduwe van Hind te koop werd aangeboden.

VROUWEN-SPIONNEN.

Hoe zij tot haar gevaarlijk bedrijf komen.

Binnen enige weken zullen twee Amerikaanse onderdanen, die tot het gilde der internationale spionnen behoren, door een Frans gerechtshof worden gevonnisd.

Naar aanleiding daarvan verstrekt het Parijse bureau van de „Un. Press" ons een aantal gegevens over het werven en trainen van spionnen en het organiseren van hun arbeid en hoe ze ten slotte in de val lopen.

In het onderstaande is dat deel dier gegevens verwerkt, hetwelk betrekking heeft op de rol van vrouwen als spionnen.

In de internationale spionnage-organisaties spelen sedert onheuglijke tijden vrouwen de voornaamste rol. Meer dan de helft van de 500.000 spionnen, die thans in Europa werkzaam zijn, behoren tot het zwakke geslacht en op 't ogenblik wachten nog tien vrouwen, die ervan beschuldigd worden, tot de belangrijkste gedurende de wereldoorlog ontdekte spionnage-organisatie te hebben behoord, in Franse gevangenissen op de uitspraak van de rechtbank.

Deze vrouwelijke spionnen zijn over 't algemeen geenszins verleidsters uit de kringen der demi-monde.

Integendeel, de meest verschillende typen zijn onder haar vertegenwoordigd; huismoeders op gevorderde leeftijd ontbreken evenmin als rustige serieuse onderwijzeressen en bakvissen met onschuldige kindergezichten. Voor de spionnage zijn thans geen Mata Hari's meer nodig evenmin betoverende charme of slangendansen. Het komt op intelligentie aan, veel intelligentie, moed en vastbeslotenheid.

De chefs van de geheime diensten in Europa zijn intussen — en niet ten onrechte — de mening toegedaan, dat zich vrouwen veel beter dan mannen voor spionnagedoeleinden lenen en in het bijzonder dat type van vrouwen, dat houdt van avontuur, romantiek en intrigue.

De plompe methoden van spionnage gedurende de wereldoorlog, hebben thans afgedaan.

De tien vrouwelijke spionnen, die thans in Frankrijk achter slot en grendel zitten, maken inderdaad aanspraak op een onvergelijkelijke intelligentie. Vooral de Amerikaanse mrs. Marjorie Switz behoort tot de intellectuele type. Zij, afgestudeerde van de universiteit van Vassar, werd in de litteraire kringen van Montparnasse wegens haar brillante en geestige conversatie over belletrie, kunst en politiek aanbeden en de politie ondervond dan ook de grootste moeilijkheden haar te arresteren.

Maandenlang gelukte het haar, dikwijls op het laatste moment, wanneer haar vervolgers haar vlak op de hielen zaten, door in de ondergrondse te springen of zich in een portiek van een huis te verschuilen, te ontkomen.

Een ander voorbeeld van een nieuw type van vrouwelijke spionnen is de in Rusland geboren en in Amerika opgevoede Lydia Stahl die de universiteit van New York schitterend doorliep. Deze zeldzame vrouw is een hartstochtelijke boekenliefhebster en bezit een bijna fabelachtige talenkennis.

Ze is misschien de enige vrouwelijke Europeaan die het Chinees vloeiend kan schrijven. De politie houdt haar in ieder geval voor een der meest intelligente persoonlijkheden uit de gehele spionnage-organisatie en schrijft haar een leidende functie daarin toe.

De overige gearresteerde vrouwelijke spionnen kunnen weliswaar niet op zulk een buitengewone ontwikkeling bogen, maar zijn toch in al haar bescheidenheid boven het gemiddelde uitstaande persoonlijkheden.

Eén van haar, de Franse onderwijzeres, Marie Mermot, werkte in een stille nacht als tijdspassering aan geometrische vraagstukken; een tweede, Chene Salman genaamd, studeerde samen met haar echtgenoot medicijnen aan de universiteit van Parijs, totdat ze werd gearresteerd.

Een derde, Mme. Albert Aubry, echtgenote van den tegelijkertijd gearresteerden scheikundige, is zeer wetenschappelijk aangelegd en helpt haar man bij zijn chemische proeven.

Geen der afdelingen van vrouwelijke spionnen, die in Europa opereren, hebben een officieel statuut. Velen van haar plegen spionnage als beroep, anderen weer uit lust tot avontuur of uit behoefte naar sensatie.

Ze gebruiken geen spionnentrucs, zoals we die uit de film en romannetjes kennen, noch schrijven ze haar correspondentie met onzichtbare inkt.

Ze maken geen gebruik van vermommingen, noch zijn haar opdrachtgevers slechts onder een nummer bekend.

Haar taak is slechts of te fungeren als bemiddelaarsters of haar wordt de opdracht gegeven, een bijzondere informatie in te winnen.

Zij begeven zich dan met volle toewijding en sportieve vreugde en geestdrift in de gevaarlijke en ongelijke strijd met de machtige geheime diensten.

De onzelfzuchtige.

Zij was een voormalig donkere, maar nu goudblonde filmster, die reeds in vele filmen een hoofdrol had gespeeld. Zij ontmoette een reporter en besprak met hem drie kwartier lang hoe zij haar laatste film had gespeeld. Op eens werd zij bescheiden en zeide minzaam: „O foei! ik spreek nu maar aldoor over me zelf. Neem mij niet kwalijk, laten wij nu eens over u praten…… Zeg mij eerlijk, hoe vindt U mijn kunst?"

De vleugel.

Hij had thuis een fraaie vleugel laten plaatsen en toonde deze vol trots aan een vriend, maar hij vertelde er niet bij, dat hij die op afbetaling had gekocht.

Toen de vriend na enkele weken weer eens langs kwam, zag hij juist, hoe men bezig was de mooie vleugel uit het raam te hijsen.

„Wat is er aan de hand?" vroeg de vriend belangstellend.

„O niets," antwoordde de ander hooghartig, „ik ga zo dadelijk les nemen."

Hitler en de vrouwen.

„Waarom is Hitler niet getrouwd?"

„Omdat hij niet de minste tegenspraak kan dulden."

Satyre en humor.

Morgen namiddag, Zondag, zal de plechtige opening plaats hebben van het nieuwe schoolgebouw opgericht voor de neutrale lekenschool, die ter ere van den **Vader des vaderlands** genoemd is Willem de Zwijgerschool. Het mooie gebouw staat in de Frederikstraat, waar vele rijke woningen staan en waar een gematigd verkeer de nodige rust waarborgt. De voltooiing van dit gebouw zet de kroon op het ideaal en het verlangen van degenen die de beginselen huldigen van vrijheid van geweten en zich willen verlossen uit de klauwen van de sectarissen, die de alleenzaligmakende kerk aanhangen.

Wij moeten met jubel deze grote gebeurtenis vieren. Nu het Gouvernement eenmaal met beklagenswaardige onverschilligheid zijn plicht verzuimde om scholen te openen voor de armere klassen, hopen wij dat deze inrichting zal zijn als een oase, waar degenen die dorsten naar vrijheid de bron zullen vinden om zich te laven.

Het schijnt, dat het sectarisme de lessen van de Historie niet benut, anders zou het zich rekenschap hebben gegeven van het feit, dat de vrijheid is als het licht, dat vroeg of laat door de dichtste sluiers heen dringt. Vele van de grote helden in de strijd om de Vrijheid (o. a. LOMO „Red. Am.) waren en zijn leerlingen van die secte-scholen, die spoedig zich verzetten tengevolge van de vrijheidsgeest die de Schepper hun had ingestort, toen zij kwamen in deze wereld van strijd, tot welzijn zelfs van hen, die ons bestrijden, en die wij vergeven, omdat zij niet weten wat zij doen.

Wij hopen, dat dag aan dag het leerlingen aantal moge toenemen, terwijl wij onze oprechte gelukwensen aanbieden aan de directie van de Eerbiedwaardige Loge Igualdad bij het bereiken van de aspiraties van haar leden.

Wij willen niet eindigen zonder de wens uit te spreken voor het welzijn van de tegenwoordige zeer beschaafde Directeur, de peadagoog Maduro.

Onze gelukwensen.

(Vertaald uit La Prensa van 6 April.)

Een nieuwe „vooruitlopende" spelling.

Van de spellingkwestie kan worden getuigd, dat zij niet alleen de gemoederen verwarmt, maar ook de geesten scherpt. Wie dit laatste wellicht zou willen bestrijden late zich overtuigen door de nieuwe spelling, uitgevonden door den heer — of is het een dame? — W. D. te Amsterdam. Aangezien wij z'n beschouwingen, niet in haar geheel kunnen opnemen, geven wij ook de naam niet voluit, maar slechts de initialen. Een nauwkeurig adres werd niet gegeven.

De heer D. wil geven een „absoluut en radicaal verbeterde" spelling. Hij richt zich meteen tegen alle inconsequenties van gangbare leestekens, afkortingen, samenstellingen, vreemde woorden, enz." Met veel moeilijkheden had hij te tobben, vooral met „het behoud van de spraakkunstige vormen naast de spellingverandering" — mochten alle vereenvoudigers zich met deze moeilijkheid even serieus bezig houden! — maar dit heeft hem niet verhinderd een nieuwe reeds van vele zijden toegejuichte spelling tot stand te brengen, die echter „uit de aard van de zaak een zeer vooruitlopende mag worden genoemd".

Hoe vooruitlopend" de nieuwe spelling is moge b.v. blijken uit het feit, „dat van de hoofdletters absoluut wordt afgezien". Dit door sommigen wellicht als pijnlijk gevoeld gemis wordt echter ruimschoots vergoed door het verheugend, om niet te zeggen verbluffend gebruik, dat van de „als hoofdletters (een hier en daar gewijzigde!) hoofdletters wordt gemaakt. Men passe echter op z'n tellen: want dat dubbele aa, ee, oo en uu door A, E, O en U worden voorgesteld is betrekkelijk eenvoudig; dat ie door J wordt weergegeven ligt reeds minder voor de hand; maar dat eu en ou door R wordt voorgesteld, ei door y, eu door B; oe door e, oor door Qr, eer door Fr, an door Sn, on door Cn, ng door q, enz. enz. daarop zal men werkelijk niet zo makkelijk verdacht zijn. Buitenlanders zullen met dit „mooi rond aantal van 35 lettertekens" door den uitvinder verkregen, wel geen kans meer zien om en schulpe van onze Nederlandse taal ook maar te lezen.

Voor welke moeilijkheden zelfs de „volksgenoten" zullen komen te staan, moge blijken uit de voorbeelden, door den ontwerper van het interessante systeem zelf gegeven. Hij voegt gelukkig het „oorspronkelijke" aan zijn voorbeelden toe.

Ziehier:

Hij houdt: hy hRt.

Hij antwoordt: hy SntwQrt.

Een goed begin is het halve werk: En gct bugin is ut haluvu werik.

Waar een wil is, is een weg: wAr En wil is, is En weg.

Wie dan leeft, die dan zorgt: WJ dan lEft, DJ dan zorugt.

Wanneer de nood het hoogst is, is de redding het meest nabij: wanEr du nOt ut hOgst is, is du rediq ut mEst nAby. ('n Hele troost!)

De eersten zullen de laatsten zijn: du Erstun zullun du lAtsten zyn.

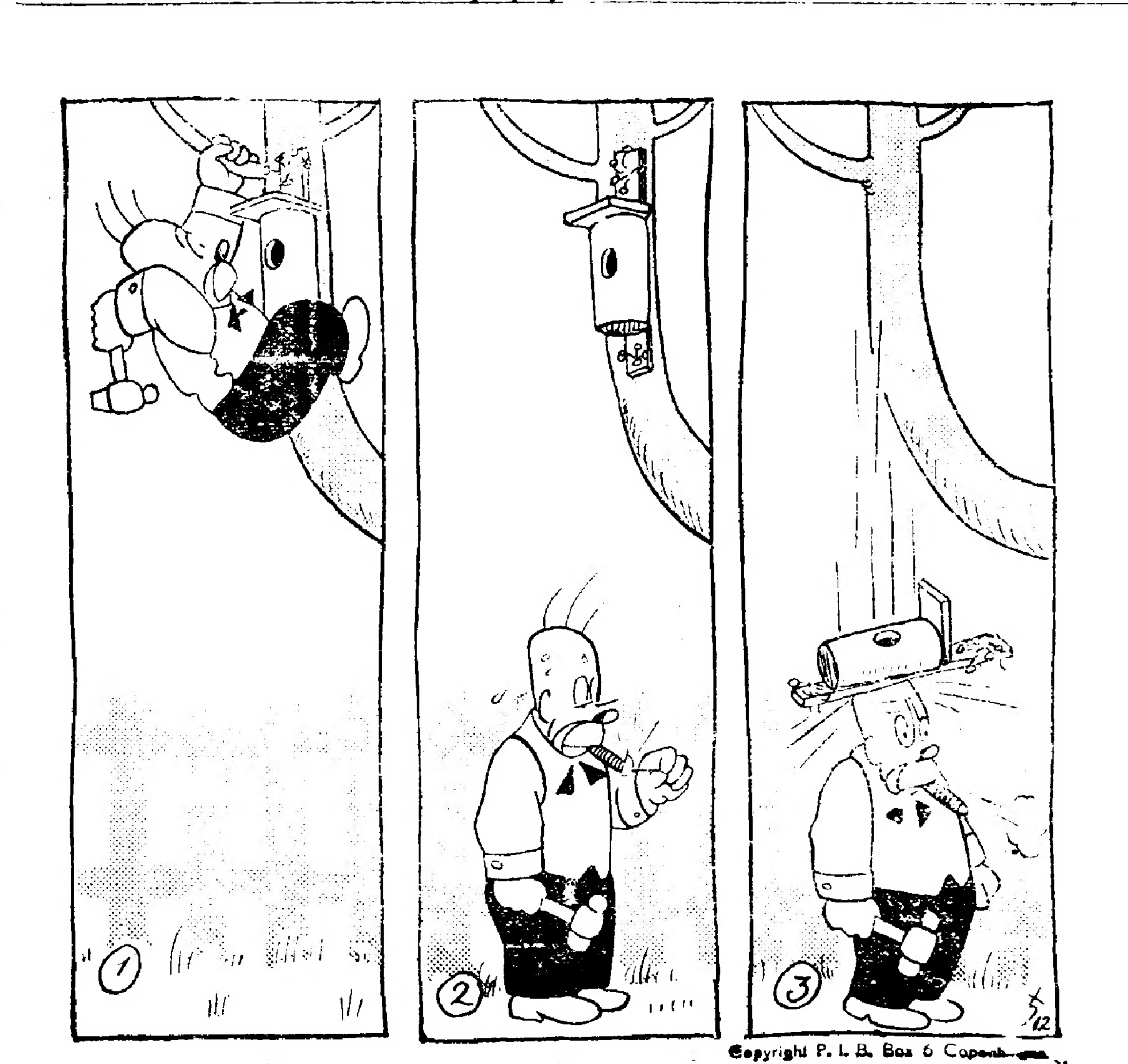
Eigen haard is goud waard: ygen hArt is gRt wArt.

Oost West, thuis best: Ost west, tWs best.

Zoals het klokje thuis tikt, tikt het nergens: zOals ut klokju tWs tikt, tikt ut neruguns.

Wij willen eindigen met de mededeling, dat de uitvinder voor leeraren of leerlingen geen bijzondere moeilijkheden vreest, en dat hij eventuele commentaren of kritiek gaarne zal beantwoorden.

Wij hopen, dat deze ingenieuze spellinghervormer het eenmaal zal kunnen uitjubelen: „ynt gct, al gct".

Adamson voelt de lente.

Oorsprong van de spraak.

Volkomen onvermogen bij de apen.

Sedert de Babylonische spraakverwarring zijn de mensen het nooit meer eens kunnen worden over een gemeenschappelijke wereldtaal. Evenmin zijn ze het eens over de taal, die zij voor die verwarring gemeenschappelijk gesproken zouden hebben. Het was zeker niet zoiets als het Esperanto, door een taalkenner kunstig ineengezet. Het moet integendeel een heel eenvoudig, spontane taal zijn geweest, direct ontleend aan de opwellingen van het menselijk gemoed en aan de verschijnselen van de natuur, te midden waarvan het mensenkind was geplaatst. Van het karakter dier taal vinden we wellicht nog iets terug bij de natuurvolken, de oertaal zelf in geen geval. Immers, alle volken der aarde, ook die wij de primitiefste noemen, hebben hun eigen min of meer ontwikkelde taal, welke al een hele geschiedenis achter zich moet hebben.

Adam „gaf namen".

Adam gaf aan de dieren en planten, die hem in het Paradijs omgaven, hun naam. Hij was volgens die voorstelling begaafd met begrip voor de eigenaardigheid van ieder ding en drukte dit uit in een woord, waardoor hij dit begrip kon overdragen op de medemens. De dieren kennen een dergelijke begrippentaal, zich uitend in woorden, niet. Zij stoten alleen maar ongearticuleerde geluiden uit, waarmee zij innerlijke bewegingen en gemoedsaandoeningen te kennen geven. Ook het mensenkind beschikt over een dergelijke natuurlijke taal, als het uiten van kreten van vreugde of smart. Maar deze manifestaties zijn duidelijk onderscheiden van de taal met woorden, die we leren, zodra ons verstand zich ontwikkelt. Het is deze taal, die de schrijver van het boek Genesis toeschrijft aan de eerste mensen en er is geen oorspronkelijk menselijk document, dat getuigt van een mensengeslacht dat stom was als de dieren.

Is het bekrompenheid, dat we ons onze vroegste voorouders voorstellen als ons zelf? Is het gebrek aan ruimheid van denken, is het maar een vroom geloof aan een oude overlevering, is het een spontane eis van de rede, dat onze mensennatuur in de volheid van al haar vermogens is voortgebracht door de Schepper?

Er heeft ongetwijfeld een ontwikkeling plaats gehad in het menselijk spreken, die min of meer gelijken tred hield met de ontplooing van het menselijk denken. De woordsoorten die onze taal samenstellen, zelfstandig naamwoord, bijvoeglijk naamwoord, werkwoord, welke door Aristoteles als logische categorieën zijn gekenmerkt, veronderstellen een hoge ontwikkeling van het abstracte denkvermogen. In de talen der natuurvolken is deze intellectuele hoogte niet bereikt, maar de elementen voor hoger abstraheringen zijn er stellig in aanwezig. Er is dus niets onaannemelijks in, dat een hogere taal zich ontwikkelt uit een primitieve, moge de gang dier ontwikkeling in bijzondere gevallen moeilijk zijn aan te tonen.

Minder makkelijk kunnen we ons voorstellen, hoe op haar beurt een primitieve menselijke taal zich zou hebben ontwikkeld uit de natuurlijke geluiden van de dieren. Immers, de bouwstenen voor een menselijke taal zijn daarin hoegenaamd niet aan te tonen. We hebben in het gehinnik van een paard en ook in het gekrijt van een kind met iets heel anders te doen, dan met de op een bepaald voorwerp doelende woorden van een sprekend mens. Ook bij een volwassen man blijven de natuurlijke uitingen van schrik of doodsangst onveranderd bestaan naast de gesproken taal. Zij zijn de taal van het instinkt, van het lichamelijk leven, welke onafhankelijk blijft bestaan naast het spreken, die de taal is van de geest.

Een verstandelijke krachttoer.

Het is dan ook een tamelijke krachttoer, die de evolutionisten van ons verstand vergen, als zij ons willen doen geloven, dat de mensen in aanvang niet hebben kunnen spreken, en dat mét hun verstand ook de taal zich geleidelijk of zelfs enigszins sprongsgewijs heeft ontwikkeld. Van niets komt niets, is een oude ervaring! Bovendien, als de eerste mensen het konden stellen zonder praten, waarom zouden zij er dan aan begonnen zijn? Het valt moeilijk wetenschappelijke constructies aan te voeren, om deze bezwaren van het gezond verstand te ontzenuwen.

Hoe komt het, dat dan toch door velen in een dergelijke ontwikkeling van niet tot iet wordt geloofd? We hebben hier te doen met een uitvloeisel van de meer algemene veronderstelling, dat alles wat leeft uit lagere en primitieve vormen is ontsproten. Dit mogen we wel voor ogen houden, als wij sommige gegevens nagaan, die in deze kwestie door de natuuronderzoekers aan de hand worden gedaan.

Prof. v. d. Broek vat samen.

Door Prof. Dr. A. J. P. van den Broek is in Geneeskundige Bladen, 32e reeks X, een lezenswaardige samenvatting gegeven van hetgeen de vergelijkende anatomen totnogtoe aan het licht hebben gebracht over het ontstaan van de spraak, om aldus van biologische zijde de kwestie van de ontwikkeling van het menselijk intellect en van de menselijke beschaving toe te lichten. Om te beginnen wordt aangetoond, dat zelfs bij de hoogst ontwikkelde zoogdieren, de mensapen, van een spraakvermogen geen sprake kan zijn.

Al zouden deze dieren over verstand beschikken, dan nog zou de bouw van hun strottenhoofd het uitbrengen van een menselijke stem beletten. De vorm van de pyramidale kraakbeentjes is bij de mensapen zo, dat de stemspleet niet behoorlijk gesloten kan worden. De bouw van de strottenhoofdspieren is ook niet van die aard, dat de breedte van de stemspleet en de spanning van de stembanden passend geregeld kunnen worden. De apen beschikken dus niet over een orgaan, om naar believen de hoogte van de voortgebrachte tonen te regelen. Over dat gemis moeten zij zich troosten met het bezit van een paar keelzakken, waarmee zij een oorverdovend, zij het ook ongemoduleerd geluid kunnen maken.

Ontbrekende mechaniek.

Voor het spreken zijn de door de stembanden voortgebrachte tonen niet voldoende. Bepaalde standen van keel- en mondholte stellen ons in staat naar willekeur klinkers en medeklinkers voort te brengen in grote verscheidenheid. Was de aap tot deze mondgymnastiek in staat, dan zou althans het fluisterend spreken binnen zijn bereik liggen. Niets wijst daar op en het is ook onwaarschijnlijk. Leren wij zelf niet pas fluisteren als wij eenmaal geoefend zijn in het spreken met stem? Heel duidelijk is het tekortschieten van de apen te constateren, waar het geldt de bewegingen van de lippen, die voor de lipletters van groot belang zijn. Een goed ontwikkelde lippenzoom komt bij hen niet voor en zij missen bepaalde spieren, die voor de stevigheid en de vorm van de liprand van betekenins zijn. De apenlippen zijn slap en breed en los met de kaken verbonden. De mondhoeken worden niet zoals bij de mens door een ingewikkeld spierverband beheerst en de lachspier, die de mensenmond kan doen spreken, zelfs terwijl hij zwijgt, ontbreekt ten ene male.

We komen dan tot de conclusie dat door geen dressuur zelfs een aap zou zijn af te richten tot het napraten van menselijke woorden. Hij staat hierin ver achter bij de papegaai, die hoewel met heel andere organen, toch iets van de menselijke stem kan imiteren. Toch vormen de woorden, die de papegaai napraat, nog geen taal; begrip en logisch verband liggen er klaarblijkelijk niet aan ten grondslag.

Orang of Chimpansee geven ons dus in 't geheel geen aanwijzing in de richting van de gearticuleerde spraak, die de mens onderscheidt.

Schuld is als een valstrik, je komt er gemakkelijk in, maar zeer moeilijk uit.

Het gelukkige leven bestaat niet in veel te hebben, maar in met weinig veel genoegen te hebben.

GEMENGD NIEUWS.

MET EEN LOCOMOTIEF ER VANDOOR.

Wanhoopsdaad van een werkloze.

Enkele weken geleden zagen op een nacht de dienstdoende beambten op het station Aulnoye, vlak bij de Belgische grens, tot hun ontsteltenis een locomotief, die in volle vaart uit de richting van het locomotiefdepot kwam en een verkeerd spoor volgde. Zodra zij er zich bewust van werden, dat er met deze locomotief iets niet in de haak was, werd in alle richtingen getelefoneerd, want met stelligheid was te voorzien, dat een ramp zou volgen, wanneer de machine haar tocht op het verkeerd spoor zou voortzetten.

Niettemin had de locomotief reeds meer dan 4 K.M. afgelegd en zou zij juist de laatste wisselpost van het enorme emplacement van Aulnoye passeren, toen de adjunct-stationchef Hainaut, in één oogopslag begrijpende wat er aan de hand was, met een wanhopige sprong op de tender wist te komen. Hij bereikte daarop de stookplaats en daar zag hij een persoon, die niets met de spoorwegen te maken had, de locomotief „bedienen".

Op de vraag wat de man er deed, luidde het antwoord: „Ik ga naar Parijs om werk te zoeken." Met één sprong had Hainaut de man ter zijde geslingerd en nam daarop de leiding der locomotief over. Hij slaagde er in de stoom om te gooien en de machine tot staan te brengen. Het was trouwens hoog tijd, want nog honderd meter, en zij zou met een vaart van 50 K.M. op de nachtposttrein uit Valenciennes ingereden zijn geweest.

Degene, die de locomotief gestolen had, bleek de 27-jarige Longle uit Berlaimont te zijn, een werkloze, die voor de politie herhaalde naar Parijs te willen gaan om daar werk te zoeken. Hij is in arrest gesteld. Men is ervan overtuigd met een krankzinnige te doen te hebben.

HET WOORD „BAKVIS".

Menigeen zal zich wel eens hebben afgevraagd hoe het woord „bakvis" in de wereld is gekomen. Zoals men weet kent men deze uitdrukking eveneens in Duitsland, waar men van „Backfisch"spreekt. In Engeland, waar men het equivalent flapper heeft, dat ontelbare hoeveelheden betekent, heeft men de oorsprong van het Duitse „Backfisch" nagegaan. Men kwam tot de slotsom, dat de uitdrukking in verband moest worden gebracht met een oude Engelse vissersterm. De vissers gebruikten het woord voor al te jonge vis, welke zij niet de moeite waard vonden te bewaren en welke weer in de zee terug werd geworpen. Zij spraken dus van back-fish. Later, toen de uitdrukking op jonge meisjes betrekking had, is deze in de Nederlandse en Duitse talen geslopen.

HET OPIUM-SCHANDAAL IN DE VER. STATEN.

Nieuwe gangsterbende.

Bij een der grootste razzia's, die wel ooit gehouden zijn, heeft de Amerikaanse bondspolitie de handel in bedwelmende stoffen een hevige slag toegebracht. Daarbij kwamen toestanden aan het licht, die met iedere beschrijving spotten. Honderden gearresteerden wachten hun hun gerechtelijk vonnis af: onder hen bevinden zich meer dan honderd vrouwen. Of die nu de werkelijke groothandelaars zijn of wel meer of minder kleine tussenhandelaars, zal het onderzoek, dat met kracht wordt voortgezet, wel spoedig aan 't licht brengen.

Intussen staat reeds zoveel vast, dat nergens ter wereld, ook in Oost-Azië niet, het kwaad der narcotische middelen zo'n ontstellende omvang genomen heeft als in de Verenigde Staten. De in beslag genomen hoeveelheden opium, morphine en heroïne, worden op honderden kilogrammen geschat. Men weet, dat één kilogram niet alleen een grote geldwaarde heeft, maar ook duizenden mensen vergiftigen en naar ziel en lichaam ruïneren kan.

Het ergste schijnen de toestanden in Cleveland geweest te zijn. Daar hebben de handelaars in bedwelmende middelen reeds de schoolkinderen bewerkt, teneinde ze zo vroeg mogelijk aan het gebruik van narcotische middelen verslaafd te maken en ze als betrouwbare klanten voor later te winnen.

Sinds maanden hebben vele ouders zich tot de plaatselijke politie gewend, om hun kinderen te beschermen tegen heroïne-handelaars, die hen herhaaldelijk onderweg lastig vielen, maar de politie heeft blijkbaar niet ingegrepen. Dit ingrijpen op grote schaal moest de Bondspolitie ter hand nemen, die zoals bekend, var de plaatstelijke politie onafhankelijk is en algemeen bekend om haar betrouwbaarheid en krachtdadig optreden.

Het gevolg van deze razzia is een geweldige verontwaardiging onder het Amerikaanse publiek, dat niet geheel ten onrechte vraagt, hoe het tot zulke tenhemel-schreiende toestanden kon komen. Dat is nu echter gemakkelijker gevraagd dan gezegd. Men zou een lang verhaal kunnen opdissen van smokkelaars, die door de opheffing der prohibitiewet plotseling brodeloos waren geworden, en die zich daarom op de wel gewaagde maar buitengewoon winstgevende smokkelhandel in narcotische middelen gingen toeleggen. Men zou daarbij kunnen gewagen van de 30.000 Chinezen en Maleiers, die ieder jaar op illegale wijze naar de U.S.A. komen en naar bewezen kon worden, op vele plaatsen vaak de voornaamste handlangers van de smokkelhandel in narcotische middelen zijn... men kon nog veel verder gaan en al deze geschiedenissen tezamen zouden dan wellicht een aannemelijke verklaring voor de handel in narcotica kunnen geven. Maar nog niet voor het geweldig verbruik.

In de grote Amerikaanse steden is het verbruik van narcotische middelen bijna een mode-verschijnsel geworden, een mode natuurlijk voor de kringen, die geld en tijd voor dergelijke extravagante dingen hebben.

Hoe dit zij, de Bondsregering heeft in een wespennest gegrepen, en zij is 't de publieke mening schuldig, dat er ditmaal krachtdadg wordt opgetreden. De prohibitie heeft een nieuwe gangsterbende in 't leven geroepen.

De roman: „De laatste gangster", die zeker eens aan de overzijde van de grote plas geschreven zal worden, heeft tijd genoeg om 't daglicht te zien.

PREDIKER VAN HET „NIEUWE EVANGELIE".

Met als enige costumering een beddelaken.

Door Tsjecho-slowakije trekt op het ogenblik een 32-jarige man, Josef Krajcovitsj geheten, die een „nieuw evangelie" predikt.

Hij meent het voorwerp van goddelijke inspiratie te zijn, en zijn boodschap aan de mensheid is: „Weg met de beschaving en terug naar de natuur".

Hij is slechts in een laken gehuld en weigert de klederen te dragen, die medelijdende mensen hem aanbieden. Zijn haren en nagels worden nooit geknipt en zelfs in het koudste weer loopt hij barrevoets.

De autoriteiten te Michalovce wensten den man naar zijn geboortedorp Medry nabij Bratislava terug te zenden. De „profeet" smeekte echter hem niet met de trein, die „vervloekte uitvinding" te laten reizen. Onder politiegeleide begaf hij zich daarop te voet op weg, doch aangezien zijn voeten dreigden te bevriezen, heeft hij het laatste gedeelte van de weg afgelegd in een handkar, geduwd door een politieagent.

Zachte wenk.

De gids had een gezelschap rond een prachtige bloemententoonstelling geleid en terwijl zij aan de uitgan g kwamen, zeide hij nogeens met verheffing van stem: „En hier, dames en heren," op een blauwkleurig perkje wijzend, „dit zijn de zo bekende vergeetmijnietjes."